

டி. சி. டி. (ஐ)

கணபதிதனை -

திருக்கைலாசபரம்பரைப

பொம்மபுரம்

(8203)

ஸ்ரீ சிவநானபாலையதேசிகராதீனத்த

அறைமங்கலம்

சிவப்பிரகாசகவாமிகள்

அருளிச்செய்த

பழமலையந்தாதி.

இது,

ஸ்ரீ அநினத்து சிதம்பரம் சசானியமடம்

ஸ்ரீமத்-இராமலிங்கசுவாமிகளால்

திருத்தமாகப் புதுக்கப்பட்ட உரையோடு,

படி கவாமிகள் மாணுக்கர்

க. வ. திருவேங்கடையடுவினால்

புரவை:

கணேச அச்சியந்திராலையில்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது

இரண்டாம் பதிப்பு.

கலகலாசாத்திகை மீ. 1908

சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் துத்

புனையே ஸ்ஷிஸுளோர் பொதுமக்கண்டையநதா
மனமெனட்புலவர்கெஞ்சு மருளுமின்றமிழ்ப்பாமலை
சினலிடையவர்க்கேசாந்துஞ் சிவப்பிரகாசனென்னு
முனைவெனம் மடிகன்பாத முளரிகள்கென்னிசேர்ப்பரம்.

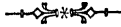

உ

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பழமவசயந்தா தியுரை.

காப்பு.

கட்டளைக்கல் துறை.

சீரதங் கோட்டு முனிகேட்ட நூற்படி செங்கரும்பா
லேரதங் கோட்டு வயல்கூழ் முதுகுன் றிறையவனைப்
பூரதங் கோட்டு மலையானைப் பாடப் புரந்தருளும்
பாரதங் கோட்டு நுதியா லெழுதிய பண்ணவனே.

இதன்பொருள், பாரதம் கோட்டு நுதியால் எழுதிய பண்ண
வன் - (ஐந்தாம்வேதமென்னும்) பாரதகதையைத் (தமது) கொ
ம்புநுனியாகிய எழுத்தாணிக்கூரினால் (மேருமலையென்னும்
ஏட்டில் சிலாசாதனமாக) எழுதிவைத்த விநாயகக்கூடவுள்,—
செங்கரும்பால் ஏர் ஒட்டு வயல் சூழ் முதுகுன்று இறையவ
னை - (பள்ளர்கள்) சிவந்த கரும்பாகிய தாற்றுக்கோலினால்
உழும்பகட்டை (அடித்து) நடத்தகின்ற கழனிகள் புடைவ
ளைந்த பழமலையென்னும் தலத்தில்வாரும் தலைவரும்,—பூ
ரதம் கோட்டும் மலையாளை - பூரியாகிய இரதத்தையும் வில்
லாகவளைத்த மேருமலையையும் உடையவருமாகிய சிவபெரு
மானை,—சீர் அதங்கோட்டுமுனி கேட்ட நூற்படி பாட -
(உலகத்திலே) சீர்த்திபெற்ற அதங்கோட்டு மகாமுனிவரால்
கேட்கப்பட்டு விளங்கும் தொல்காப்பிய இலக்கணப்படியே

(யான் தமிழினுலே) துதித்தற்கு,—புரந்தருளும் - இடையூறு
வாராமற் காத்தருளுவர். என்றவாறு. ஏ - ஈற்றசை. அது
பகுதிப்பொருள் விசுதி. அங்கு அசை.

நீருவருந் தங்க வருங்கல்வி மாது சிறப்புவருந்
கருவருந் தங்க நிலையாதென் றுள்ளங் கரைந்திறைஞ்சிற்
பொருவருந் தங்க மலைபோலுங் குன்றைப் புராதனை
யிருவருந் தங்க டலையா லிறைஞ்சு மிறைவனையே.

இ - ள். பொருவரும் தங்கமலை போலும் குன்றை புரா
தனை - ஒப்பில்லாத மேருமலையைப்போலும் (உயர்ச்சிபெ
ற்ற) பழமலையாதரும்,—இருவரும் தங்கள் நிலையால் இறைஞ்
சும் இறைவனை - பிரமவிஷ்ணுக்களாகிய இருவரும் தங்களு
டைய சிவங்களால் உணங்கும் முதல்வருமாகிய சிவபெரு
மானை,—கரு வருந்து அங்கம் நிலையாது என்று உள்ளம் கரை
ந்து இறைஞ்சில் - கருப்பாசயத்திலே துன்பத்தையடைந்து
பிறக்கும் இச்சரீரம் நிலையல்லவென்றறிந்து மனமுருகி வண
ங்கினால்,—திரு தங்க வரும் - சீதேவி தங்கும்படி வந்துசேர்
வள்;—கல்வி மாது தங்க வரும் - கலைமகளும் தங்கும்படி
வந்துசேர்வள்;—சிறப்பு தங்க வரும் - முத்தியும் நிலபெற
வந்து சித்திக்கும். எ - று.

தங்க என்பது இடைநிலைத்தீபகமாக ஏனையிடங்களினும்
கூட்டப்பட்டது. பழமலையாதரை வணங்கில், இம்மையிலே
கல்வி செல்வங்களேயன்றி தேகாந்தியத்திலே முத்தியுஞ்
சித்திக்கு மென்பது கருத்து. க

இறைக்கு வளையு மிளங்கிள் ளையுமழ கென்பவர்சேர்
துறைக்கு வளையு மெகினமும் வாவிக்குத் தூயவிதழ்
நறைக்கு வளையு மழகா முதுகிரி நாதர்க் கின்றிப்
பிறைக்கு வளையு முடல்வந்த வாறென்கொல் பேசுகவே.

இ - ள். இறைக்கு வளையும் இளம் கிள்ளையும் அழகு என்பவர் சேர் - கைகளுக்கு வளையலும் இளைமையாகிய கிளி ப்பிள்ளையும் அழகாகும் என்று சொல்லப்பட்ட மகளிர்கள் சேர்ந்து விளையாடாதின்ற, — துறைக்கு வளையும் கிணமும் - மணிமுத்தந்தித்துறைகளுக்குச் சங்குகளும் அன்னங்களும், — வாவிக்கு தூய இதழ் நறை ருவளையும் அழகு ஆம் - தடாகங் களுக்குத் தூய்மையாகிய மடலையுடைய தேன்பொருந்திய செங்கழுநீரும் அழகாக அமைந்திருக்கின்ற, — முதகிரிநாதர் க்கு வளையுமுடல் இன்றி - பழமலைநாதராகிய இவ்விருத்த ருக்குக் கூனியவுடலம் இல்லாமல், — பிறைக்கு வந்த ஆறு என்பேசுக - (இந்த) இளம்பிறைக்குக் (கூனியவுடலம்) வந்த காரணம் யாது? சொல்வீராக. எ - று.

[இது பழமலைநாதர் பலவிவரங்கண்டு மால்சோண்டுநீன் றமகளிர் ஒருவரையொருவர் வினாவினது.] இறை - கைவி ரலின் கீற்று; அது கையையுணர்த்தலின் ஆகுபெயர். என்ப வர் என்பதில் செயப்பாட்டுவினைப்பொருளுணர்த்தும் படுவி குதி தொக்கது. கொல் - அசைநிலை. உ

பேசுக வீர வருநாளென் ரெல்லைப் பெருங்கடல்சே
ராசுக வீர பழமலை வாணவென் றன்பளைந்து
பூசுக வீர மதிவேணி நீற்றைப் புலவிர்பிறர்
காசுக வீர வளையுக வீர்மெய்க் கதிதருமே.

இ - ள். புலவர் - புலவர்களே! — ஈர வருநான் என்று — (இயமன் வாளினால்) அரிய வருங்காலம் (இதுவே) என்று கருதி, — பெருங்கடல் சேர் ஆசுக - பெரிய பாற்கடலினிட த்தே தங்கிய பாணத்தையுடையவரே! — வீர - வீரரே! — பழமலை வாண - முதகுன்றத்தில் வாழ்பவரே! — என்று ஒல்லை பேசுக - என்று விரையத் துதிப்பீராக. — ஈர மதி

வேணி நீற்றை அன்பு அனைந்து பூசுக - குளிர்ச்சியையுடைய சந்திரனைத்தரித்த சடைமுடியையுடையவரது விபூதியை அன்போடு கலந்து தரிப்பீராக.—பிறர் காசு உகவீர் அவனை உகவீர் மெய்க்கதி தரும் - பிறர்பொருளை விரும்பாது அக்கடவுளை விரும்புவீராகில் (அக்கடவுள் உங்களுக்கு) உண்மையாகிய மோட்சத்தைத் தந்தருளுவர். எ - று.

இயமன் வருங்காலம் இதுவேனத்துணிடப்படாமையின் ஈரவருநாளென்று ஒல்லைப்பேசுக என்றார். உகவீர் என்னும் வினைமுற்றக்களுள் முன்னையது எச்சப்பொருள்பயந்து எதிர்மறையினும் பின்னையது உடன்பாட்டினும்வந்தன. ஈ

கதியிலே வேலை மடவார்க் கியற்றக் கருதுளமே
பொதியிலே வேலையுண் டிறேரேன் நெழும்பழம்பூதரத்தை
நுதியிலே வேலை மகிழ்வீரன் தந்தையை நோக்கிலே
யொதியிலே வேலை வளர்ப்பாய் தருவை யொடித்தெறிந்தே.

இ - ள். மடவார்க்கு வேலை இயற்ற கருது உளமே மாதர்களுக்கு எவற்பணிகளைச் செய்யச்சிந்தித்தொழுகும் என் மனமே!— நீ தருவை ஒடித்து எறிந்து ஒதி இலை வேலை வளர்ப்பாய் - நீ, (பயன்படும்) கற்பகத்தருவை முறித்தெறிந்து விட்டு ஒதியமரத்தையும் இலைகளையுடைய வேலமரத்தையும் வைத்து வளர்ப்பாய் போல,—நுதியில் ஐ வேலை மகிழ் வீரன் தந்தையை - நுனியிலே நுண்மைவாய்ந்த வேலாயுதத்தை மகிழ்ந்து கரத்திலேந்தும் வீரத்தையுடைய முருகக்கடவுளது பிதாவும்—வேலை உண்டு பொதியிலே உற்றேன் தொழும் பழம்பூதரத்தை - சமுத்திரநீரை உழுந்தளவாக்கி உறிஞ்சிப் பொதியமலையினிடத்தே வீற்றிருக்கின்ற அகத்தியமகாமுனிவர் வணங்கும் பழமலையாதருமாகிய சிவபெருமானே,—நோக்கிலே கதியிலே - தரிசித்தலையுஞ் செய்தாயில்லை; (இச்செய்கைவால் நினக்கு யாதொரு)கதியும் இல்லை. எ - று.

பொதியிலே வேற்றுமை மயக்கம். உதி ஒதியென மருவிற்று. வேளிர்காலத்திலே ஒருவரும் வெய்யிற்கொதுங்காவண்ணம் ஒதி இலைகளையுதிர்த்து வெறுமையாய் நின்றலானும், வேல் இலைகளையுடைத்தாயிருப்பினும் அவ்வேனிலில் கீழே இடமின்றி முட்களையுதிர்த்து நின்றலானும், பயனின்மை நோக்கி, ஒதியிலேவேலை வளர்ப்பாய் என்றார். ச

ஒடிய மருங்குலைக் கொங்கைகள் வாட்டிற் று மோடரிக்கட
டொடிய மருங்குலைக் காந்தளங் கைம்மகள் சோரமதன்
கடிய மருங்குலைத் தீப்போன் மதியங் கனன்றெழுத
லடிய மருங்குலைச் செய்ம்முது குன்றர்க் கறைகுவமே.

இ - ள். ஒடிய மருங்குலை வாட்டிற் றும் கொங்கைகள் ஒடி அரிக்கண் - ஒடியும்படி இடையை வருத்துகின்ற (பருத்த) தனங்களையும் பரவிய செவ்விகளையுடைய கண்களையும்—தொடி அமரும் குலை காந்தள் அம் கை மகள் சோர - வலையல்பொருந்திய கொத்தாகிய காந்தள்மலர்போலும் அழகிய கைகளையுமுடைய என்மகள் சோர்வடையும்படி,—மதன் கடிய மருங்கு உலை தீப்போல் மதியம் கனன்று எழுதல் - மன்மதன் (பாணங்களையேவி ஒர்பக்கத்திலேநின்று) வருத்த, மற்றொருபக்கத்தில் கொல்லுலைத்தீப்போல் சந்திரன் சுவாலையைவீசிக்கொண்டு எழுதலை,—அடியம் அரும் குலை செய் முதுகுன்றர்க்கு அறைகுவம் - அடியேங்கள் அரிய கரைகளையுடையவயல்குழந்தபழமலைநாதருக்குச்சொல்லுவேம். எ-று. [நற்றய் பாங்கியரோ டிரங்கல்.] ௫

மேருக் குவடு நிகர்தோட் பழமலை மேவுதிருத்
தேருக் குவடு வசமாதி மாடத் தெருவினிற்போய்
நீருக் குவடு விழியெழின் மாய்ந்தெதிர் நின்றநம
நூருக் குவடு விளைத்தன ளேயின் நெழுவிவறவே.

இ - ள். மேரு குவடு நிகர் தோள் பழமலை மேவு திரு
தேருக்கு - மேருமலையை ஒத்த புயங்கலையுடைய பழமலை
நாதர் எழுந்தருளியுள்ளார் என்ற அழகிய இரதத்தைத் தரிசித்த
ற்கு, — உவள் துவசம் ஆடும் மாடம் தெருவினில் போய் - இந்
தப்பெண் சிறுகொடிகள் அசையாநின்ற மாளிகைசெறிந்த
வீதியின்வழியே சென்று, — வடு விழி நீர்உக்கு எழில் மாய்ந்து
எதிர் கின்று - மாவடுவின் பிளப்பையொத்த கண்களினின்
றும் நீரைச்சொரிந்து அழகழிந்து (விரகத்தோடு அத்தேரின்)
முன்னேநின்று, — நமது ஊருக்கு ஒழிவற இன்று வடு விளைத்
தனள் - (வசையற்ற) நம்முடைய நகரத்திலுள்ள மடந்தை
யார்க்கு (எக்காலத்திலும்) நீங்காவண்ணம் இற்றைப்பொழுது
வசையை உண்டாக்கினாள். எ - று

[தேர்வரவுகண்ட மகளிர் திகைப்புணர்ந்தியது.] ஊர் அதி
லுள்ளாயுணர்ந்தலின் ஆகுபெயர்.

ஒழியாக் கவலை யொழிவதென் றோசொல் லுழல்புலத்தின்
வழியாக் கவலை யிடைப்படு மானின் மயங்கிநின்று
பழியாக் கவலை மனமே பணிந்து பரவிலவேல்
விழியாக் கவலை மகளிறை தாழ்ப்பழ வெற்பிணையே.

இ - ள், மனமே-நெஞ்சே! — வேல் விழி ஆக்கம் அலைம
கள் இறை தாழ் பழவெற்பினை பணிந்து பரவிலை - வேல்போ
லும் கண்களையும் செல்வத்தையுமுடைய இலக்குமிக்கு நாய
கராகிய விஷ்ணுமூர்த்தியுணங்கும் பழமலைநாதரை உணங்
கித் துதித்தாயில்லை; — வலையிடை படும் மானின் மயங்கி
நின்று - வலையினிடத்தே அகப்பட்ட மான்போல மயக்கமுற்
றுநின்று, — உழல் புலத்தின் வழி யாக்க பழி ஆக்க வல்லை -
சுழன்றுதிரியும் ஐம்புலவழியிலே என்னைக் கட்டவும், எனக்
குப் பழியை உண்டாக்கவுமே வல்லாய்: — ஒழியாக் கவலை ஒழி

வது என்றோ சொல் - (ஃ இங்ஙனம்ருக்கில் யாம் எக்காலத்
தும்) நீங்காத விதனத்தை நீக்குவது எந்நாளோ? சொல்
வாயாக, எ - று.

வேற்றிக் குமாரனை மீன்ற பழமலை வேந்தனின்னு
முற்றிக் குமாரனைநோக்குங்கொலோவென்பர்மூலவம்புச்
சொற்றிக் குமாரனை வார்மட வாரவன் றோண்மூலையோ
டொற்றிக் குமாரனை யோன்முனஞ் சேர வழலுவரே.

இ-ள். மடவார் - பெண்கள்,—வெற்றி குமாரனை ஈன்ற
பழமலை வேந்தன் இன்னும் முறறு இக்கு மாரனை நோக்கு
மோ என்பர் - சயம்பொருந்திய முருகக்கடவுளைப் புதல்வ
னாகப் பெற்ற பழமலையாதர் இன்னும் ஒருமுறை முதிர்ந்த
கருப்புவில்லையுடைய மன்மதனை எரியும்படி பார்த்தருளுவ
ரோ? என்று சொல்லுவர்;—மூல வம்புசொல் திக்கும் ஆர
னைவார் - அந்தரங்கசூரிலே இரகசியமாகப்பேசிய புதிய
(கனவொழுக்க) வார்த்தைகள் எட்டுத்திக்குலும் பரவலால்
(அவைகேட்டி) வாடுவர்;—அவன் தோள் மூலையோடு ஒற்
றிக்குமார் அனையோன் முனம் சேர உழலுவர் - அப்பழமலை
நாதருடைய புயங்களைத் தமது மூலகளுடன் அணைத்துக்
கொள்ளும்படி அவர்முன்னே சொல்லுதற்கு உழன்று திரிவர்.

[இது வீதிமடவார் விரகங்கூறியது.] கொல் அசை. ஆர
என்பது வினையெச்சத்திரிபு. மார் ஈறு “மார்வினையோடு
முடிமே” என்னும் விதிப்படி உழல்வார் என்பதனோடு முடி
ந்தது. இது வினை முற்றுக்கள்போல ஒரோவிடங்களில் எச
சப்பொருள் பயப்பினும் முற்றெனக்கொள்ளுதலே ஆன்
றோர்வழக்கு.

உழவரைச் சந்த விளவாளை பாய்வய லோங்குருன்றைக்
கிழவரைச சந்த தமுரினை வாய்கற் கிளைவளரும்

பழவரைச் சந்த நறுந்தழை வாங்கிப் பரவினீ
 ளெழுவரைச் சந்த மயிலியல் பூசவு மெண்ணினளே.

இ - ள். அந்த மயில் இயல்-அந்த மயில்போலுஞ் சாய
 லையுடையவள்,—நல் கிளை வளரும் பழவரை நறும் சந்தம்
 தழை வாங்கி பரவினள்-நல்ல மூங்கில்கள் வளராரின்ற பழ
 மலையினின்றும் நீ கொய்துவந்த வாசனைபொருத்திய சந்தன
 த்தழையை (என்கையினின்றும் தன்கையிலே) ஏற்று வணங்
 கித் துகித்தாள்;—தூள் எழ அரைச்ச பூசவும் எண்ணினள் -
 அதனைத் துகளெழும்படி அரைத்து மேனியிலே பூசிக்கொள்
 ளவும் நினைத்தாள்; (ஆகையால்);—உழுவரை சந்தம் இள
 வானை பாய் வயல் ஒங்கு குன்றை கிழவரை சந்ததழும் நினை
 வாய் - பள்ளர்களை அழகிய இளமையாகிய வானைகள் பாய்
 ந்து திரியப்பட்ட கழனிகள் சூழ்ந்த பழமலைநாதரை எப்
 போதும் கினைப்பாயாக. எ - று.

நினைக்கில் நின்கருத்து எளிதில் முடியும் என்பது எஞ்சி
 நின்றது. [நிலைவி கையுறையேற்றமை பாங்கி கலைவந்த
 ரைத்தல்.] க

எண்ணி வருந்தின நொந்தோம் பழமலை யெய்திலர்கா
 னண்ணி வருந்தின மின்றே யினிக்கதிர் நற்புரவி
 மண்ணி வருந்தின மாவா லெழுந்துகள் வந்துடலின்
 கண்ணி வருந்தின வான்மதி தேய்க்குங் கடிநகரே.

இ - ள். பழமலை எய்து இலர் எண்ணி வருந்தினம் -
 (பெண்ணே!) பழமலையினிடத்தே பொருத்திய வீட்டை
 யுடையவராகிய நம்மிறைவர் (என்று வருவாரோ? என மன
 திலே) நினைத்து வருத்தப்பட்டோம்;—நொந்தோம் - (விரக
 நோய்கொண்டு) மெலிந்தோம்;—மண் இவர் உந்தின மாவால்
 எழும் துகள் வந்து உடலின்கண் இவரும் தினவால் - (இப்

பொழுது) பூமியின்கண்ணே அத்தலைவரால் செலுத்தப் பட்டுவரும் குதிரைக்குளம்பால் எழுகின்ற தூளிகள் (ஆகாயத்தில்) வந்து சரீரத்தினிடத்திலே படிதலாலுண்டாகிய தினவினல்,—கதிர் நல் புரவி கடி நகர் மதில் தேய்க்கும் - சூரியனுடைய நல்ல குதிரைகளானவை காவலையுடைய நமது நகரத்தினது (வானளாவிய) மதிப்புறத்திலே உரோஞ்சிக் கொள்கின்றன; (ஆகையால்);—கான் நண்ணி வரும் தினம் இன்றே இனி - காட்டுவழியே பொருந்திவருகின்றதினம் இத்தினமே: இனிக் கவலற்க. எ - று.

[பாங்கி தலைமகன் வரவு தலைவிக்குணர்த்தல்.] கவலற்க என்பது சொல்லெச்சம். க0

கடிக்கஞ் சமனை யுவந்துல காக்குறுங் காரணனோர் முடிக்கஞ் சமனை தொறும்பலி யேற்ற முதுகிரியான் மிடிக்கஞ் சமனை வருந்தொழ வாழ்வம் விரவுறுமெங் குடிக்கஞ் சமனை வெருவுத லேயின்று கொல்வனென்றே.

இ - ள். கடி கஞ்சம் மன் ஐ உலகு உவந்து ஆக்குறும் காரணன் - வாசனைபொருந்திய தாமரைப்பூவில் நிலைபெற்ற கடவுளாகியும் உலகங்களை மகிழ்ந்துபடைக்கும் தலைவனாகியுமிருக்கின்ற பிரமதேவனுடைய—ஓர் முடி கஞ்சம் மனைதொறும் பலி ஏற்ற முதுகிரியான் - ஓர் தலையாகிய வெண்கலப் பாத்திரத்திலே (தாருகவனத்து முனிபத்தினிகளுடைய) வீடு கடோறுஞ்சென்று பிச்சையேற்ற பழமலைநாதரானவர்,—விரவுறும் எம் குடிக்கு கொல்வன் என்று அம்சமனை வெருவுதலே இன்று - கலந்து அடிமைகொண்ட எமது குலத்துள்ளார்க்கும், கொல்வருவானென்று அழகிய இயமனுக்கு (எப்போதும்) அஞ்சுதலே இல்லை;—மிடிக்கு அஞ்சம் - தரித்திரத்துக்கும் பயப்படுதல்;—அனைவரும் தொழ வாழ்வம் - எவ்வுலகத்தவரும் வணங்கவும் வாழ்வோம். எ - று.

கஞ்சம் பாத்திரத்தை யுணர்த்தலின் ஆகுபெயர். மிடிக்கும் தொழுவம் குடிக்கும் என்னும் உம்மைகள் விகாரத்தாற்றொக்கன. குடி அதிலுள்ளாரையுணர்த்தலின் ஆகுபெயர். சமனை வேற்றுமைமயக்கம். கக

கோல்லைக் குறவரை வாயனை யார்கரிக் கோட்டைவினை நெல்லைக் குறவரை யாதுகொள் காளத்தி நேயரைவான் நிலைக் குறவரை நம்முது குன்றரைச் சேர்வலென்றா ரெல்லைக் குறவரை மாத்திரைக் கேநல மீகுவரே.

இ - ன். குறவரை வாய் அனையார் - வேடர்களைத் (தமது கணவராக) வாய்ந்த அவ்வேடமங்கையர், —கரி கோட்டை கோல்லை வினை நெல்லை குற - யானைக்கொம்புகளைப் புனங்குளிலேவினையாநின்ற மலைநெல்முதலிய தானியங்களைக் குற்றுதற்கு—வரையாது கொள் காளத்தி நேயரை - நீக்கமின்றிக் கைக்கொண்டு செல்லும் காளத்தி மலையினிடத்தே விருப்ப முடையவரும்—வான் நிலைக்கு உறவரை - மேலாகிய சிதம் பரதலத்தில் உறவாயிருப்பவருமாகிய—நம் முதுகுன்றரை சேர்வல் என்று ஊர் எல்லைக்கு உற - நமது பழமலைநாதரைச் சென்று தரிசிப்பேனென்று அந்தலத்தினெல்லையிலே (ஒரு வன்) உற்றால்,—அரைமாத்திரைக்கே நலம் ஈகுவர் - அவனுக்கு அரைநொடியளவிற்குள்ளே நன்மையைக் கொடுத்தருளுவர். எ - று.

குற இடைக்குறை. நிலைக்கு எல்லைக்கு மாத்திரைக்கு என்பன வேற்றுமைமயக்கம். உற வினையெச்சத்திரிபு. கஉ

ஈகை யிலங்கை தவமுள மெந்நன மெய்துவமென் றோகை யிலங்கை வடிவே லொடுவருந் தோன்றறத்தை வாகை யிலங்கை யரசிற லுன்றிய வள்ளன்மழு மாகை யிலங்கைம் முகமுது குன்றன் மலர்ப்பதமே.

இ - ள். ஈகை இலம் கைதவம் உளம் - (ஒருவருக்கும் ஒரு பொருளைக்) கொடுத்தறியேம் வஞ்சனையையுடையேம் (இப்படிப்பட்டயாம்),—மென் தோகையில் அங்கை வடிவேலொடு வரும் தோன்றல்தந்தை - மிருதுவான தூவியையுடைய மயிலிலேறிக் குடங்கையேந்திய வடித்த வேலாயுதத் தோடு எழுந்தருளியவரும் முருகக்கடவுளுடைய பிதாவும்—வாகை இலங்கை அரசு இற ஊன்றிய வள்ளல் - (திக்குவிசய ம்பண்ணி) வெற்றிமாலையை யணிந்த இராவணன் (கைலேமலையை யெடுத்தகாலத்து முதகுதண்டு) இற்றுவிழ (காலினது பெருவிரலால்) இறுத்திய தியாகியும்—மழு மா இலங்கு கை ஐம்முகம் முதகுன்றன் - பரசும் மானும் பிரகாசிக்கும் கரங்களையும் ஐந்து வதனத்தையுமுடைய பழமலையாதருமாகிய சிவபெருமானுடைய—மலர்ப்பதம் எங்ஙனம் எப்பதுவம்—தாமரை மலர்போலுந் திருவடிகளை எப்படியுடையக் கடவேம். எ - று.

பின்னர் சாமகீதத்திற் கிரங்கி அவ்விராவணனுக்கு வேண்டியவரங்களைத் தருதலின் வள்ளல் என்றார். மா என்பது எனகாச்சாரியை பெருதுகின்றது. கங்

பாதம்ப ரவைக்கு வருந்துபி ராற்குப் பசுமயின்மேற்
கதம்ப ரவைக்கு வரசுகற்று கட்செவிக் கங்கணற்குச்
சிதம்ப ரவைக்கு முதகுன்ற வரணற்குச் செல்வமெல்லா
மதம்ப ரவைக்கு நிகர்கரித் தோறலை மாலையே.

இ - ள். பரவைக்கு பதம் வருந்து பிராற்கு - பரவைநாச்சியார் பொருட்டுத் (நூதாநடந்து) திருவடிகள் வருந்திய கரத்தரும்—கதம்பர் பசுமயின்மேல் அவைக்கு வரசுற்று கட்செவி கங்கணற்கு - கடப்பமாலையையணிந்த முருகக்கடவுள் பசிய மயிலின்மே லேறிக் கொண்டு தமது சபைக்குவர (அம்

மயிலைக்கண்டு நடுங்கிக் கைகளிலே) சுற்றிக்கொள்ளும் சர்ப் பகங்கணத்தை யுடையவரும்—சிதம்பரஜக்கு - சிதம்பரத்தில் வீற்றிருக்கும் தலைவருமாகிய—முதுகுன்ற வாணற்கு செல்வம் எல்லாம் - பழமலை நாதருக்குரிய ஐசுவரியங்களை யெல்லாம் (உற்றுப் பார்க்கில்),—மதம் பாவைக்கு நிகர் கரித் தோல் தலை மாலைகளே - மதசலமானது கடனீர்ப்பெருக்கத்துக்கு நிகராகிய யானையினது தோலும் சிரமாலிகைகளுமேயன்றி வேறில்லை. எ - று.

மகளே! இச்செல்வமுடையாரைக் கண்டோ இச்சித்தாய் என்பது எஞ்சினின்றது. [நற்றயிரங்கல்.] கசு

மலைக் கலுழனெய் யோனெனத் தாங்க வயங்குமரு ணூலைக் கலுழ் பொழியெனு மேற்றிவர் நோன்மையனும் பாலைக் கலுழ் பொருமகற் கீந்த பழமலையான் மூலைக் கலுழ் நடம்புரி வானெம் முதற்றெய்வமே.

இ - ள். மலை நொய்யோனென கலுழன் தாங்க மாயவனைக் கனமில்லாதவனென்று உலகத்தார் சொல்லும் படி கருடன் சுமக்க—அருள் வயங்கும் நூலை கல் உழவு ஒழி எனும் ஏற்று இவர் நோன்மையன் - சிவபெருமான் நிருவருள் விளங்குதற்கு ஏதுவாகிய, சிவாகமத்தைக் கற்றுக்கொள், பிறவித்துன்பங்களை நீக்கிக்கொள் என்று (தன்சீடருக்குப் தேசிக்கும்) இடபவாகனத்திலேறும் கனம் பொருந்தினவரும்—கலுழ் ஒருமகற்கு ஆழ் பாலே ஈந்த பழமலையான் - (குழவியாய்) அழுதல் கண்டு உபமன்னியமகாமுனிவருக்கு ஆழம்பொருந்திய பாற்கடலை அழைத்துக்கொடுத்த பழமலை நாதருமாகிய—எம் முதற்றெய்வம் - எமது முதற்கடவுளானவர்,—மூலைக்கு அல் உழ நடம் புரிவான் - (ஆன்மாக்களுடைய) அகத்திலே (குடிக்கொண்டிருக்கும்) மலவிருளை (அருளொளியால்) பிளக்கவே நடனம்புரிகின்றார். எ - று.

பால் ஆகுபெயர். மூலை உள்ளிடத்தை யுணர்த்திற்று; மூலை க்கு வேற்றுமைமயக்கம். உலகிருளை உருவத் தொளியாலும் அ கவிருளை அருளொளியாலும் நீக்குகின்றன ரென்பது தூற்று ணிபாகலின், மூலைக்கு அல்லுழ நடம்புரிவான் - என்பதற்கு (திருமேனிப்பிரகாசத்தால்) திகாந்தங்களிலே புறத்திருள் போய்விலக நடம்புரிவான் எனப் பொருள்கொள்ளினும் அமையும்.

கடு

தெய்வ சிகாமணி யேமணி கூடலிற் சென்றுவிறற்
மெய்வ சிகாமணிக ண்டா பழமலை வித்தகர்
மெய்வ சிகாமணி மாவெனுங் கண்ணியை நெஞ்சகத்து
வைவ சிகாமணி னேவா தெனையின்ப வாழ்வளித்தே.

இ - ள். தெய்வசிகாமணியே - தெய்வங்களுக்கெல்லாம் சிரோரத்தினமானவரே!—கூடலில் சென்று மீணி விறற் மெய் வசிகா - மதுரைவீதியிலேபோய் அரதனங்களை விறற் உண்மையான வைசியரே!—மணிகண்டா-நீலகண்டரே!— பழமலை வித்தக - முதுகிரியில் வாழும் ஞானசொருபரே!— மீன் நெய் வசிகா மணி மா எனும் கண்ணியைநெஞ்சகத்து வை - சேல் நெய்தடவியவாள் சோலையிடத்துள்ள அழகிய மாவடு என்று விதந்து சொல்லப்படும் கண்களையுடைய தலை வியை (உமது) திருவுளத்தில் வைத்துக்கொள்ளும் ;—வசி- (உமதுரிலேகீக்கமின்றி இவளுடனே) வாசமாயிரும்;—மண் ணில் நோவாது இன்பவாழ்வு அளித்து எனை கா - இம்மண் ணுலகில் விதனப்படாமல் சுகவாழ்வைத்தந்து என்னையும் இரட்சியும். எ - று.

[உடன்போக்கில் பாங்கி தலைமகளைக் கையடை கோடுத் துத் தலைவனுக் கோம்படை சாற்றல்.] வைசிகன் என்பது வசிகன் என மருவியது.

கசு

வாழ மரிக்கு மடநெஞ்ச மேமென் மலர்ப்பகழி
தாழ மரிக்கு மதற்காய்ந்த தந்தையுந் தாயுமொரு
வேழ மரிக்கு மிகவுற வாய்பழ வெற்பினயல்
சூழ மரிக்கு மியல்பையெஞ் ஞான்றந் துணிந்திலையே.

இ - ள். வாழ மரிக்கும் மடம் நெஞ்சமே-(இப்பூமியிலே) வாழ்ந்திருக்கும்படி சிந்திக்கும் பேதைமனமே!— மென்மலர் பகழி அமர்தாழ் இக்கு மதன் காய்ந்த தந்தையும்தாயும்-மெல்லிய புட்பபாணங்களையும் போர்த்தொழில் தங்கிய கருப்பு வில்லையுமுடைய மன்மதனை யெரித்த பிதாவாகிய பழமலை நாதரும் மாதாவாகிய பெரியநாயகியாரும்,—ஒரு வேழம் அரிக்கு மிக உறவாம் பழவெற்பின் அயல் சூழ - ஒப்பற்ற யானைகள் சிங்கங்களுக்கு மிகவும் உறவாகக்கலந்துவாழும் முதுகிரியின் அயலிடத்திலே (பஞ்சாக்கரோபதேசம்செய்யும் பொருட்டு) எழுந்தருளினா;—மரிக்கும் இயல்பை எஞ்ஞான்றும் துணிந்திலே-இறக்கும் இயற்கையை எக்காலத்திலும் நீ துணிந்தாயில்லை. எ - று.

இனியேனுந் துணிவாயென்பது எஞ்சி நின்றது. ஸ்மரிக்கும் என்னும்வடமொழி மரிக்குமென நின்றது. வாழமரிக்கு என்பதனை இக்கு வாழ அமர் எனமாற்றி, இப்பூமியினிடத்தே வாழவிரும்பும் பேதைமனமே! எனப் பொருள்கொள்வது முண்டு. இப்பொருட்கண்ணே வாழ என்னும் பெயரெச்சத் தகரம் விகாரத்தாற்றொக்கது. இத்தலத்திலே, தேகாந்தியத்திலே, அம்பிகை மடிமிசைக்கிடத்திக்கொள்ள; வலதுசெவியிலே பழமலைநாதர் பஞ்சாக்கரோபதேசஞ்செய்து, ஆன்மக்களை முத்தியிற் சேர்க்கின்றனரென்பது சித்தாந்த மாகலின் தந்தையும் தாயும் அயல்கூழ மரிக்கும் இயல்பைத் துணிந்தாயில்லை என்றார்.

ஶ்ந்துமி யும்பரி யம்பும் பழமலை சூழ்ந்துரையீர்
நுந்துமி யும்பரி யாவியை வேண்டியுண்ணும்புலவீர்
சிந்துமி யும்பரி வாலுத வார்த்துதி செய்வீர்மல
முந்துமி யும்பரி பாகமுண் டோசொல்லு முங்களுக்கே.

இ - ள். துமியும் பரி நும் ஆவியை வேண்டி உன் நோம்
புலவீர் - துமியினும் நீங்குகின்ற உங்களுடைய ஆன்மாவை
(உடலோடு) வாழவேண்டி உள்ளம்வருந்தித் திரிகின்ற புலவீர்
காள்!—சிந்து உரியும் பரிவால் உதவார் துதிசெய்வீர் - சிந்தி
ப்போகிற உமிகளையும் அன்போடுகொடுக்காத உலுத்தர்களைத்
தோத்திரஞ்செய்கின்றீர்;—உம்பர் துந்துமி இயம்பும்பழமலை
சூழ்ந்து உரையீர் - தேவர்கள் தேவதுத்துபியை முழக்கும்
முதுகுன்றத்தை வலம்வந்து புகழ்ந்துரைக்கமாட்டீர்: (இங்ங
னமிருக்கில்),—உங்களுக்கு மலமும் துமியும் பரிபாகம் உண்
டோ சொல்லும் - நுமக்கு மலமும் மாயாகன்மங்களும் கெ
டாநின்றபரிபாககாலம்உண்டாகுமோ?சொல்லுவீராக.௭-று.

துமியினும் எனபது துமியுமென நின்றது. செய்வீர் கால
மயக்கம், மலமுமென்ற உம்மைபால், மாயாகன்மங்களும் வரு
விக்கப்பட்டன.

கஅ

கேட்டுப் புவனங் கொளவு மெண்ணேமெய்க் கிராதனின்மு
னாட்டுப் புவனம் பயின்மான் தசையுண்ட நாதனராப் [ன்
பூட்டுப் புவனங் கொளுமெய்ப் பழமலைப் புண்ணியன்ருள்
வேட்டுப் புவனம் பதினான்கு நல்கினும் வேண்டிலமே.

இ - ள். முன்னாள்.மெய் கிராதனின் வனம் பயில் மான்
துப்பு தசை உண்ட நாதன் - முற்காலத்திலே உண்மையன்
புவாய்ந்த திண்ணனாரால்,காட்டிற்றிரியும் மானினது சுவையா
ராயப்பட்ட இறைச்சியை யுண்டருளிய நாயகரும்—அரா
பூண் துப்பு வனம் கொளும் மெய் பழமலை புண்ணியன் தாள்

வேட்டு - நாகாபரணங்களையும் பவளம்போலும் நிறத்தையும் கொண்டவிலங்கும் திருமேனியையுடைய பழமலையில் வீற்றிருக்கும் தரும சொரூபருமாகிய சிவபெருமானுடைய திருவடிகளை (யாம்) விரும்பியிருத்தலால்,—உப்பு வனம் கேட்டு கொளவும் எண்ணோம் - உப்பிட்டநீரை பிறர்பாற்கேட்டு உட்கொள்ளவும் சிந்தியேம்;—புவனம் பதினான்கும் நல்கினும் வேண்டிலம்—(அதுவன்றியும் ஒருவர் வலியவந்து) பதினான்கு உலகங்களையும் ஆளும்படி கொடுப்பினும் விரும்பேம். எ - று.

எனவே, வீடுபேற்றை விரும்பியிருத்தலால் இம்மைமறுமையின்பங்களை விழையேம் என்பதாம். உப்பிட்ட நீர் - புற்கையுணவு, வேட்டு வினையெச்சத்திரிபு. ௧௧

வேண்ட வடுக்க நினைவதுன் றுண்மலர் வேட்கைமணி
பூண்ட வடுக்க ணறுநுத லார்மயல் போக்குவது
நீண்ட வடுக்க னையமா திளமுலை நேர்ந்துதவ
மாண்ட வடுக்க ணிகர்தோட் பழமலை மன்னவனே.

இ - ள். நீண்ட அடுக்கல் நயம் மாது இளமுலை நேர்ந்து உதவ - நெடிய இமயமீன்ற இன்பம்பொருந்திய உமாதேவியினுடைய முற்றமுலைகள் (காஞ்சியிலே) அணைந்துகொடுக்க—மாண்ட வடுக்கள் நிகர் தோள் பழமலை மன்னவனே - மாட்சிமைப்பட்ட அம்முலைத்தழும்புகளோடு (வளைத்தழும்புகளும்) ஒளிக்கின்ற தோள்களையுடைய பழமலையாதரே!—வேண்ட அடுக்க நினைவது உன் மலர் தாள் வேட்கை - விரும்பி அடையநினைவது உம்முடைய தாமரைமலர்போலும் திருவடியினிடத்து அன்பேயாம்;—போக்குவது மணி பூண்ட வடுக ண் று நுதலாந் மயல் - நீக்குவது கருமணிகொண்ட மாம்பிஞ்சின் பிளப்பைநிகர்த்த கண்களையும் நல்ல நெற்றியையுமுடைய மங்கையரது மயக்கமேயாம். எ - று.

வேண்ட என்பது வினையெச்சத்திரிபு. வடுக்கள் நிகர்தோள் என்பதற்கு தழும்புகள் ஒன்றுக்கொன்று உவமையாகத் தோன்றும் புயங்களெனக் கொள்வதும் வழக்கம்.

மன்னவ மாதவ னுடும் பழமலை வாணமணி
யன்னவ மாதவ னன்மலைக் காற்ககைந் தம்மதிகண்
டென்னவ மாதவ னல்லின்வந் தானென் றிரங்கிமதன்
றின்னவ மாதவ நோமேயென் செல்வத் திருந்திழையே.

இ - ளீ. மன்னவ - (எவ்வுலகிற்கும்) இறைவரே!—மாதவன் நாடும் பழமலை வாண - மாயவன் தேடித்திரியும் முதுகிரியில் வாழ்பவரே!—மணி அன்னவ - மாணிக்கம்போல்பவரே!—என் செல்வம் திருந்திழை - என்னுடைய செல்வம் போலும் திருந்திய ஆபரணத்தையுடையபெண்,—மாதவன் நல் மலை காற்கு அசைந்து - பெருமைதங்கியதவத்தையுடைய அகத்தியமகாமுனிவர்தங்கும் நல்ல பொதியமலையினின்றும் வருகின்ற தென்றலுக்கு வருந்தி,—அம் மதி கண்டு என் நவம் ஆதவன் அல்லின் வந்தான் என்று இரங்கி-அழகிய சந்திரனைப்பார்த்து இஃதென்னபுதுமை, (பகற்காலத்தாதிக் கும்) சூரியன்இரவிலேவந்துவிட்டான் என்று (மயங்கியுரைத்து) அழுது,—மதன் தின்ன தவ நோமே அம்மா - மன்மதன் உயிரைக்கவரந் துண்ண மிகவும் நோகலாமா? ஆச்சரியம், எ - று.

[நற்றயிரங்கல்.] அமா இடைக்குறை.

௨௧

தீருந்திய வேதம் புகல்பரி சேயறஞ் செய்துடலம்
வருந்திய வேதம் பொருளென வாழ்பழ மாமலையான்
பொருந்திய வேதந் தருநஞ்ச னுனென்றிற் பூமலர்கா
மருந்திய வேதம் புயமனை யாட்கணி மங்கலமே.

இ - ள். பூ மலர் காமர் உந்திய - செந்தாமரைமலர்போலும் விரிந்த அழகிய நாபியையுடைய மாயவனே!—திருந்திய வேதம் புகல் பரிசே அறம் செய்து உடலம் வருந்தியவே - திருத்தமாகிய வேதங்களுரைக்கும் விதிப்படியே சிவபுண்ணியங்களைச் செய்து தேகம்வருந்திய ஆன்மாக்களே,—தம் பொருள் என வாழ் மா பழமலையான் - தம்முடைய செல்வமென்று கைக்கொண்டு வாழும் பெருமைதங்கிய பழமலையாதரானவர்,—பொருந்திய ஏதம் தரும் நஞ்சு உணுந் எனில் - நிலைபெற்ற துக்கத்தைவிளைத்த ஆலகாலவிடத்தை உண்ணாது விடுவாராகில்,—அம்புயம் மனையாட்கு அணி மங்கலம் ஏது - தாமரையாசனத்தையுடைய நின்மனையாட்டிக்கு நீதரித்த மங்கலநாண் எப்படிநிலைபெறும். எ - று.

வருந்திய வினையாலணையும்பெயர். ஏகாரம் ஏனை ஆன்மாக்களைப்பிரித்துநின்றவின் பிரிநிலை. தரும் காலமயக்கம். உஉ

மங்கல மாலி மலைசேர் பழமலை வாணமணிச்
செங்கல மாலி மலர்க்கைக் குருகொடு செல்கவெமர்க்
கிங்கல மாலி வளை யணைந்த தினியுமெதிர்
தங்கல மாலி தறிற்கொடு சேறுமெந் தண்மனைக்கே.

இ - ள். மங்கலமா விமலை சேர் பழமலை வாண - நித்தியகலியாணமாக விருத்தரம்பிகைகூடி மகிழ்ந்திருக்கும் முதுகிரியில்வாழ்பவரே!—எமர்க்கு இங்கு அலமா இவளை நீ யணைந்தது (நன்று) - எம்முடைய சுற்றத்தாருக்கு இவ்விடத்திலே துன்பம் விளைய இத்தலைவியை நீர் களவிற்புணர்ந்து கைவிட்டது நன்றாயிருந்தது;—ஆவிமலர் கை குருகொடு மணி செம்கலம் செல்க - தடாகத்திற்பூத்த தாமரைமலர்போன்ற கையிலணிந்த வளையலோடும், இரத்தினங்கள் பதித்த சிவந்த பொன்னுபரணங்கள் நீங்கினும் நீங்குக;—இனி உம் எதிர் தங்

கலம் - இனி உம் முன்னே நிற்கமாட்டோம்:—ஆவி தரில் எம் தண் மனைக்கு கொடு சேறும் - இவளுமிரைமாத் திரம் நீர் கொடுத்துவிட்டால் எமது தண்மைபொருந்திய வீட்டிற்குக் கொண்டுசெல்லுதும். எ - று

[பிரிந்துநீட்டித்த தலைவன்வந்துழிப் பாங்கி இப்பழிகூறி வரைவுகடாநல்.] நன்று என்பது சொல்லெச்சம், மங்கலமாக அலமாக என்பவற்றுள் ஈறு குறைந்தன. உரு

தண்டங் கமண்டலங் கொண்டு பழமலைச் சங்கரதாட
புண்டங் கமண்டலங் கண்டுசென் றுலுமெய்ப் போதமுறார்
பண்டங் கமண்டலங் காரமின் னுக்கினன் பாட்டியலைக்
கொண்டங் கமண்டலம் பாழாக் கியவுனைக் கூறலே.

இ - ள். பழமலை சங்கர - முதலிரியில்வாழும் சங்கரரே!—பண்டு அங்கம் மண்டு அலங்காரம் மின் ஆக்கினன் பாட்டி இயலேகொண்டு - முற்காலத்திலே எலும்பை நெருங்கிய அழகையுடைய பெண்ணுக்கிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனாரைத்த அருட்பாவி னிலக்கணத்தைக் கொண்டு,—அங்கு அமண் தலம் பாழாக்கிய உன்கூறலர் - மதுரையில் சமணரிருந்த இடங்களையெல்லாம் பாழ்படச் செய்தருளிய தேவாரைத் தோத்திரஞ் செய்யாதவர்கள்,—தண்டம் கமண்டலம் கொண்டு - (சந்தியாசிகளாய்) தண்டத்தையும் கமண்டலத்தையும் கைக்கொண்டு,—தாள் புண்தங்க மண்டலம்கண்டு சென்றாலும் மெய் போதம் உறார் - கால்களிலே புண்படும் படி இப்பூரியிலே (பலதலங்களைத்) தெரிசித்துத் திரிந்துவந்தாலும் உண்மையாகியஞானத்தையடையமாட்டார்கள். எ-று.

தலயாத்திரையினும் தமிழ்மறையோதுதலே ஞானத்திற்கு முக்கிய ஏதுவென்பது கருத்து. உசு

கூற்றைக் கொடியங் கடப்பா னருளெனக் கூய்ப்பரவி
யேற்றைக் கொடியங் கரஞ்சேர் பழமலை யீசனணி
நீற்றைக் கொடியங் குளமே வெறுத்தி நிறைபெருகு
மூற்றைக் கொடியங் கினமோ டருந்து முடம்பினையே.

இ - ள். தியங்கு உளமே - உண்மையுணராத உழலு
மனமே!—கொடியம் கூற்றை கடப்பான் அருள் என கூய்
பரவி - கொடியேமாகிய யாம் இயமனை வெல்லும்பொருட்டுக்
கிருபைசெய்யென்று முறையிட்டுக்கூவித் தோத்திரஞ்செ
ய்து,—ஏற்றை கொடி அம் கரம் சேர் பழமலை ஈசன் அணி
நீற்றை கொள் - இடபக்கொடியானது அழகிய கரத்திற்றங்
கிய முதுகிரிநாதரணிந்த விபூதியைப் பொருளாகக் கைக்
கொள்;—நிறை பெருகும் ஊற்றை - (மலங்கன்) நிறைந்து (நவ
த்துவாரங்களினும்) ஒழுகும் ஊற்றையுடைய—அங்கு கொடி
இனமோடு அருந்தும் உடம்பினை வெறுத்தி - சுடலையிலே
காக்கை தனது சுற்றத்தோடும் தின்னப்பட்ட இத்தேகாபி
மானத்தை வெறுத்துவிடுவாயாக. எ - று.

ஏற்றுக்கொடி ஐகாரச்சாரியை பெற்று நின்றது. நிறை
ந்து என்னும் எச்சம் நிறை என நின்றது. ஊற்றை உடம்பு
என இயையும். உரு

உடற்கு வலையந் தகன்கைக் கயிறென் றுணர்ந்துளமே
கடற்கு வலையம் புகழ்சீர் முதுகிரிக் கண்ணுதற்கு
மடற்கு வலையம் புரைகளத் தாற்குநம் மன்றமர்ந்த
நடற்கு வலையம் பணியா மவற்கன்பு நண்ணுகவே.

இ - ள். உளமே - மனமே!—உடற்கு வலை அந்தகன்
கை கயிறுஎன்று உணர்ந்து - உயிராகிய பறவையைப் பிடித்
தற்கு வலையாவது இயமனது கையிலுள்ள பாசக்கயிறென்
பதை அறிந்து,—கடல் குவலையம் புகழ்சீர் முதுகிரி கண்ணு

தற்கு - கடலாற்குழப்பட்ட பூமியிலுள்ளவர் புகழாரின்ற சீர்த்திபெற்ற பழமலையில்வீற்றிருக்கும் நெற்றிக்கண்ணையுடையவரும்—மடல் குவலையம் புரை களத்தாற்கு - (விடத்தால்) இதழையுடைய கருங்குவளைபோலுங்கண்டத்தையுடையவரும்—நம் மன்று அமர்ந்த நடற்கு - நம்முடைய கனகசபையிலே நிலைபெற்ற நடனத்தையுடையவரும்—பணி ஆம் வலயம் அவற்கு - பாம்புகளாகிய கைக்கடகங்களையுடையவருமாகிய சிவபெருமானுக்கு—அன்பு நண்ணுக - அன்பைச் செய்வாயாக. எ - று.

உடல் - ஆகுபெயர். இது ஏகதேசவுருவகம்.

உக

நட்டுவ னுரையறிகிலன் தண்ணுமை நந்திநின்று
கொட்டுவ னுரையிராதேர் கயமுது குன்றுடையாய்
தட்டுவ னுரையகலாத நான்முகன் ஞானமுயர்
குட்டுவ னுரை வனைவான் பரவுநின் கூத்தினுக்கே.

இ - ள். நாரை இரை தேர் கயம் முதுகுன்று உடையாய் - நாரைகள் இரைகளைத் தேடித்திரிகின்ற தடாகஞ்சூழ்ந்த பழமலையையுடையவரே!—உயர் குட்டுவன் ஆரை வனைவான் பரவும் நின் கூத்தினுக்கு - உயர்ந்த சேரனும் ஆத்திமாலையைத் தரித்த சோழனும் வணங்காரின்ற தேவரீருடைய நடனத்திற்கு,—நந்தி நின்று தண்ணுமை கொட்டுவன் - நந்திதேவர் (பின்னே) நின்று மத்தளமுழக்குவர்;—நாரை அகலாத நான்முகன் தாளம் தட்டுவன் - அன்பைநீங்காத பிரமதேவர் தாளத்தையடிப்பான்—நட்டுவனரை அறிகிலன் - ஆட்டிவைப்பார் ஒருவரையும். (யான்) அறிகிலேன். எ - று.

நட்டுவனார் என்பதில் ஆர்விகுதி உயர்த்தற்கண் வந்தது. சிந்தித்துணருங்கால், சிவபெருமான் திருவருட் டிருமேனி

கொண்டு ஆன்மாக்களையியக்க ஐந்தொழினூடகம் நடிப்பவ
ரேயன்றித், தம்மையியக்கும் வேறொரு தலைவரையுடையா
ல்லர் என்பது கருத்து. உஎ

கூத்துகந் தம்பல மேவுறு மோர்முது குன்றனைநம்
பாத்துகந் தம்பல மாரினு மெள்ளினும் பண்பனைத்தாள்
சாத்துகந் தம்பல மாமறை யாற்புகழ் தாணுவைநா
மேத்துகந் தம்பல மார்பொது மாதரை யெள்ளினமே.

இ - ள். நாம் - யாம், —தம்பலம் ஆர் பொது மாதரை
எள்ளினம் - (பலரும் மென்றுமிழாநின்ற) தம்பலச்சாற்றைப்
புசிக்கும் வரைவின்மகளிரது சிற்றின்பத்தை இகழ்ந்துவிட்
டேம்;—கூத்து உகந்து அம்பலம் மேவுறும் ஓர் முதுகுன்
றனை - நடனத்தையிரும்பிக் கனகசபையிலே வீற்றிருக்கும்
ஒப்பற்ற பழமலைநாதரும்—நம் பா அம்பலம் ஆரினும் துக
ந்து எள்ளினும் தாள் சாத்து பண்பனை - நமது பாமாலையிலு
ள்ள அழகிய பிரயோசனத்தை (வித்துவசபையோர்) அங்கீகரி
ப்பினும் (பொருமையால்) கசந்து இகழ்ந்துரைப்பினும், —(உ
ண்மைநோக்கித்) தமது திருவடியிற் தரித்துக்கொள்ளும் குண
முடையவரும்—பல கத்தம் மாமறையால் புகழ் தாணுவை
எத்துகம் - பல சாகைகளையுடைய பெரிய வேதங்களினால்
துதிக்கப்பட்ட தாணுவுமாகியசிவபெருமானே இனி எத்தக்
கடவோம். எ - று.

தாள் சாத்தலாவது - தாள்களிலேவிழுமாறு தோள்களிற்
தரித்தல். ஸ்கந்தம் என்னும் வடமொழி கந்தமெனநின்றது.

எள்ளா தவனை யெலும்பா பழமலை யென்றிருந்த
களளா தவனை மகவநித் தாக்கெனக் கட்டுகொத்து
விள்ளா தவனை மகிழ்பா மாவழல் வெண்மதியைத்
தள்ளா தவனை முடிசூடும் மாது தருக்குதற்கே.

இ - ள். என்னாத வனை எலும்பா - இகழப்பட்டாத அலங்கரிக்கப்பட்ட எலும்புமாலையையணிந்தவரே!—பழமலை என்று இருந்த கள்ளா - (அவயவங்களை மறைத்து) முதுகிரிவடிவாயிருக்கும் திருடரே!—தவனை மகவு அரிந்து ஆக்கு என கட்டி ரைத்து அவனை விள்ளாது மகிழ்பரமா - தவமிருந்த சிறுத்தொண்டநாயனரிடத்தே புதல்வனையரிந்து கறிசமைத்திடுக வென்று கட்டளைபுரிந்து (அதில் மாறுபடாமையோடு) அவரை நீக்காது மகிழ்ந்து அடிமைகொண்ட மேலானவரே!—எம் மாது தருக்குதற்கு - எங்களுடையபெண் களித்து வாழும்பொருட்டி,—முடி அழல்வெண்மதியை தள்ளு ஆகவனை குடி—திருமுடியில் (அணியப்பட்டுத்) தழலைப்பரப்பிற்கும் வெள்ளிய சந்திரனை நீக்குவீராக; சூரியனைத் தரிப்பீராக. ௭ - ௩.

இது [சந்திரோபாலம்பனம்.] என்னாத எலும்பா என இயையும். தவனை வேற்றுமைமயக்கம். ௨௪

தருவி நிலையினி மன்னவற் கில்லையித் தண்புனத்தின்
மருவி நிலையினி மைக்கூற் றெனக்கந்தி வானநீக
ருருவி நிலையினி யல்வேற் ருகனை யுதவியகோன்
கருவி நிலையினி கந்தோன் பழமலைக் காரிகையே.

இ - ள். அந்திவானம் நிகர் உருவினில்; யின் இயல்வேல் ருகனை உதவிய கோன் - மலைக்காலத்திலேதோன்றும் செவ்வானம்போன்ற சிவந்த திருவுருவத்தோடு, அழகின் இயற்கையைப்படைத்த வேலாயுதத்தையுமுடைய முருகக்கடவுளைப் பெற்ற இறைவரும்—கருவின் நிலையின் இகத்தோன்—(ஏனைத் தெய்வங்கள்போலக்) கருப்பாசயத்திற்றயகிப் பிறத்தலாகிய நிலையினின்றும் நீங்கினவருமாகிய சிவபெருமானுடைய—பழமலை காரிகையே - முதுகிரியில்கசிக்கும் பெண்ணே!—மன்னவற்கு இனி தருவின் இலை இல்லை - இறைவருக்கு இனி (ப

றிக்கும்படி நமது புனத்தைச்சூழ்த்த) மரங்களினிடத்தேதழைகளும் இல்லை;—இத் தண் புனத்தின் மருவின் இனிமைக் கூற்று எனக்கு இலை - அவர் இக்குளிர்த்த தினைப்புனத்தின் கண்ணேவந்தால் (அவர்க்குச்சொல்லவேண்டிய) இனிய வசனங்களுள் என்னிடத்தே ஒன்றுநிலை. எ - று.

[இறைவிக் கவன்துறை இதுனைகாற்றல்.] நெநொளாய் நமக்குக் கையுறையாகப் பறித்துவந்தமையால் தருக்களிற் றழையற்றன; அதனை ஏலாது சதுர்வித உபாயங்களாலும் மறுத்தலால் என்னிடத்து இனியமொழிகளற்றன; இனிவரின் இயம்பற்பாலதை நீ இசைப்பாயாக; எனப் பாங்கி தலைவிகுறிப்பறிந்தது. எனக்கு வேற்றுமைமயக்கம். ௩௦

காரிகை யார்க்கு வரும்பொது வோவல்ல காண்விசம்பிற் பூரிகை யார்க்கு முதுகுன்ற நாயகன் பொங்குமருள் வாரிகை யார்க்கு மருந்தனை யான்மலை மன்னனரு ணாரிகை யார்க்கு மெழுவுறழ் தோட்க ணறுநுதலே.

இ - ள். நறுநுதலே - நல்ல நெற்றியையுடைய பெண்ணே!—விசம்பில் பூரிகை ஆர்க்கும் முதுகுன்றம் நாயகன் - ஆகாயத்திலே (தேவர்களாற்) பூரிகைமுதலிய வாத்தியங்கள் முழங்கப்படுகின்றபழமலைகாதரும்—பொங்கும் அருள் வாரி - பெருகாரின்ற கிருபாசமுத்திரரும்—கையார்க்கு மருந்து அனையான் - வெறுக்காத அன்பர்களுக்கு அமுதம்போன்றினிப் பவருமாகிய சிவபெருமானுடைய—மலைமன்னன் அருள் நாரிகை ஆர்க்கும் எழு உறழ் தோட்கள் - பருவதராஜன் பெற்ற உமாதேவியார் (தமக்கே உரியனவாகக்) கைகளாற் கட்டியனைக்கும் எழுத்தம்பரிகர்த்த தோள்களானவை,—காரிகையார்க்கு வரும் பொதுவோ அல்ல காண் - ஏனை மடந்தையார்க்கு (நினைத்தபடியணைய) வரும் பொதுவாந் தன்மையனவோ? அல்ல: காண்பாயாக, எ - று.

பழமலையந்தாதியுரை.

[நற்றய் தலைவியை முனிந்துரைத்தல்.] மருந்தனையான்
தோட்களென இயையும். ௩௧

நுதலரிக் கும்பரு வகுகுறையென்றவ ளேக்கடையா
முதலரிக் கும்பரு மேத்துந் தமிழர் முருகுபெரு
குதலரிக் கும்பரு கற்கருங் காழுது குன்றரிலார்
சிதலரிக் கும்பரு மாமரம்போற்றயர் தின்பவரே

இ - ள். நுதல் அரிக்கும்பருவம் குறை என்று அவன் நோ
க்கு அடையா முதலர் - (மூவரினொருவராகச்) சொல்லப்ப
டும் திருமாலுக்கும் பக்குவங்குறைவென்று அவருடைய ஊனக்
கண்களுக்குத் தெரிசனமாகாமலிருந்த முதற்கடவுளானவ
ரும்—இக் கும்பரும் எத்தம் தமிழர் - இந்த அகத்தியமகாமு
னிவரும் துதிக்கும் தமிழில் விருப்பமுடையவரும்—பெருகு
தல் முருகு அரிக்கும்பருகற்கு அரும் கா முதுகுன்றி இலார்-
(பூக்களினிடத்தே) பெருகுதலாகிய தேனை வண்டினங்களுக்
கும் புசித்தற் கருமையாகும்படி உயர்ந்த சோலைகள் சூழ்ந்த
பழமலைநாதருமாகிய சிவபெருமானுடைய (அருளைப்) பெருத
வர்கள்,—சிதல் அரிக்கும் பரு மாமரம் போல் துயர் தின்ப
வர்-கறையானால் அரிக்கப்படும் பருத்த மாமரம்போல துக்கங்
களாலே தின்னப்பட்டவர்க ளாவார்கள். எ - று. அருள் என்
பது சொல்லெச்சம். ௩௨

தின்னக் கனியை விழைகூ னினமந்தி தீங்கனியீ
தென்னக் கனியை யிரவியிற் பாய்பொழி லீண்டுஞன்றை
நன்னக் கனியை மதிவே னியினிந்த நாம்பயந்த
சின்னக் கனியைவலத்தில்வைத்தால்வருந்தீங்கென்னையே.

இ - ள். தின்ன கனியை விழை கூன் இள மந்தி தீம்
கனி ஈது என்ன - புசித்தற்குப் பழத்தைவிரும்பிய கூனிய
இளம்பருவத்தையுடைய பெண்குரங்கானது மதாரம்பொருந்

திய கனி இதுவென்று கருதி,—கன்னி ஐ இரவியில் பாய்
பொழில் ஈண்டு குன்றை நல் நக்கன் - குன்றுதலில்லாத
அழகையுடைய சூரியனிடத்தே பாய்கின்ற சோலைகள்நெரு
ங்கிய முதுகுன்றத்தில் வீற்றிருக்கும் நல்ல நிருவாணியானவ
ரும்—மதி இயை வேணியன்—சந்திரன் றங்கிய சடையை
யுடையவருமாகிய சிவபெருமான்,—நாம் பயந்த இந்த சின்ன
கன்னியை வலத்தில் வைத்தால் வரும் தீங்கு என்னே - நாம்
பெற்ற இச்சிறு கன்னியை வலதுபுறத்தில் வைத்துக்கொண்
டால், (அதனால் அவருக்கு) வரும் குற்றம் யாது? நீ கூறுவா
யாக. ௭ - று.

[இது நன்றிய் செவிலியை வினாது.] கன்னி என்பன
இடைக்குறைந்து நின்றன.

௩௩

தீங்கு திரைக்கட னேர்நார் காடியர் செய்மலத்திற்
காங்கு திரைக்கட நாய்க்கிரை யென்றிந்த வாகமய
னீங்கு திரைக்கட நன்முது குன்றர்க்கந் நம்பனுக்கு
வாங்கு திரைக்கட னீயவல் லார்க்கு வணங்குமினே.

இ - ள். திரை கடல் நேர் தீங்கு நார்காள் - அலைகடல்
போலச் சம்பாதித்த தீமைகளையுடைய மனிதர்களே!—துயர்
செய் மலத்திற்கு ஆம் குதிர - துக்கத்தை விளை விக்கும் மும்ம
லத்திற்கிடமான கூடு,—ஐ கடம் - சிலேத்துமங்களை நிரப்பி
வைத்த குடம்,—நாய்க்கு இரைஎன்று - (உயிர்நீங்கியவழி) நா
ய்க்கு உணவாகும் பிணம் என்றறிந்து,—இந்த ஆகம் மயல் நீ
ங்குதிர - இத்தேகாபிமானத்தை விடுவீராக;—௨ கடம் நல்
முதுகுன்றர்க்கு - அழகிய காடுகளுக்குந், நல்ல பழமலையாத
ரும்,—அந்நம்பனுக்கு வாங்குதிரைக்கடன் ஈய வல்லார்க்கு
வணங்குமின் - அந்த வேப்பமாலையைத்தரித்த பாண்டியனு
க்கு, தாவப்பட்ட குதிரைக்கடனே (மாணிக்கவாசகர் வாமிகளி

னிமித்தம்) கொடுக்க வல்லவருமாகிய சிவபெருமானுக்கு (இனி) வணக்கஞ் செய்வீராக. ௭ - று.

வணங்கக் கரமு மொழியப் பழமலை மன்னுருவா
யிணங்கக் கரமு மிருப்பவைத் தேபுண ரேந்திழையார்
பிணங்கக் கரமு ஞமலியும் போலவர் பின்னொடர்வீ
ரணங்கக் கரமுத லைபோ லுமைப்பற்று மந்தகனே.

இ - ள். (உலகீர்!) பழமலை வணங்க கரமும் - பழமலை நாதரைத் தொழுதற்குக் கைகளும்,—மொழிய மன் உருவாய் இணங்கு அக்கரமும் - செபிக்க அக்கடவுளுடைய நிலைபெற்ற திருவுருவாகிக் கலந்து நிற்கும் பஞ்சாக்கரமும்,—இருப்பவைத்து - இருக்க, (அவற்றாற்பெறப்படும் பிரயோசனங் களையடையாது) வைத்து,—புணர் எந்திழையார் பிணங்க கரமும் ஞமலியும்போல் அவர்பின் தொடர்வீர் - புணர்கின்ற மாதர்கள் பிணங்கிக்கொண்டுசெல்ல (அதனை நீக்குதற்குக்) கழுதையையும் நாயையும்போல நாணமற்று அவர்பின் தொடர்ந்து உழல்வீர்;—அணங்க கர முதலை போல் உமை பற்றும் அந்தகன் - (இச்செய்கையால் நீவீர்) வருந்தும்படி ஆண் முதலையைப்போல உங்களைவிடாது பிடித்துக்கொண்டு செல்வன் இயமன். ௭ - று.

கரமுதலை என்பது குறுகிற்று. அணங்கக்கரமுதலைபோல் என்பதனை முதலை அக்கு அர அணங்குபோல் எனமாற்றி, விடாது பிடித்தற்கு முதலையையும், வருத்துதற்கு அரவையும், தப்பாது கொல்லுதற்கு வனத்திற்றனித்தவழிமாய்க்கும் தெய்வகன்னியையும் உவமை கூறினர் எனக்கொள்ளினும் அமையும். அக்கு அர - மணியையுடைய பாம்பு. ௩௩

அந்தரங் கங்கை தவரறி யாம லமுதருளசம
பந்தரங் கங்கை வலிபோன்மின் னுக்கினர் பாடியுனைச்

செந்தாங் கங்கை ரவமொண் கமலந் திரைத்துவருஞ்
சந்தாங் கங்கை விரும்புமுத் தாறுடைத் தொன்மலையே.

இ - ன். செம் தாங்கம் கைரவம் ஒண் கமலம் திரைத்து
வரும் சந்தாம் - செவ்விய அலைகள் அல்லிகளையும் அழகிய
தாமரைகளையும் (பிடுங்கி) அலைத்துக்கொண்டுவருகிற அழ
கைப்பார்த்து - கங்கை விரும்பும் முததாறுடை தொன்மலையே - கங்கைநதியும் (இப்படிப்பட்ட அழகு நமக்குண்டாகவே
ண்டுமென்று) இச்சிக்கப்படுகின்ற மணிமுத்த நதியையுடைய
பழமலையாதே! - சம்பந்தர் உண்பாடி கைவலிபோல் அங்கம்
விண்ணாக்கினர் - திருஞானசம்பந்தமூர்த்தநாயனார் தேவரீ
ரைத்துதித்துத் (தமது) கைவலிகாட்டுவார்போல எலும்பைப்
பெண்ணாக்கினர்; - அமுது கைதவர் அறியாமல் அந்தாங்கம்
அருள் - (இப்படிப்பட்ட சிறப்பையளிக்கும்) ஞானப்பாலை
வஞ்சகரறியாதபடி இரகசியமாக (அடியேனுக்கும்) தந்தரு
ளும். எ - று.

நட்சு

மலங்கலை யங்கலை கற்றேன் தனக்கருள் வாழ்வளிப்போன்
கலங்கலை யங்கலை நல்லோர் பரவுங் கழலடியான்
விலங்கலை யங்கலை வேலோன் பிதாமுது வெற்பிடத்திற்
பொலங்கலை யங்கலை யான்மூடு மீனைப் புதைத்தவனே.

இ - று. அம் கலை கற்றேன் தனக்கு அருள் வாழ்வு அளி
ப்போன் - (தமது) அழகிய நூல்களைக் கற்ற எனக்கு அரு
ளாகிய பெரியவாழ்வைத் தருபவரும் - ஐயம் கலங்கல் கலை
நல்லோர் பரவும் கழல் அடியான் - சந்தேக விபரீதங்களை
ஒழித்த ஞானிகள் துதிக்கும் வீரக்கழலையணிந்த திருவடி
யையுடையவரும்; - விலங்கலை அலைவேலோன் பிதா முது
வெற்பு இடத்தில் - கிரவுஞ்சமலையைப் பிளந்த வேற்படை
யையுடைய முருகக்கடவுளது பிதாவுமாகிய சிவபெருமா

னது பழமலையினிடத்தே;—மீனே புதைத்தவளே மலங்கலை
பொலம் கலையம் கலையால் மூடு - (மறைக்கத்தகாத) மீன்போ
லுங் கண்களை மறைத்தவளே! மயங்காதே; தனங்களாகிய
பொற்குடங்களை முன்றானையால் மறைப்பாயாக. எ - று
[நாணிக்கண்புதைத்தல்.] அங்கு அசை. நடஎ

புதைத்துக் கரக்கும்பொருளாளர் வெஞ்சொற்பொருமறலி
கதைத்துக் கரக்குங் குமழலை பாகன்மெய்க் கண்டடியார்
பதைத்துக் கரக்குஞ் சிறிதா வருகும் பழமலையான்
வதைத்துக் கரக்குஞ் சரமீர்ந் தவன்றரும் வாழ்விலரே

இ - ள். பொருள் புதைத்து கரக்கும் ஆளர் - தமது
பொருளை (மண்ணிற்) புதைத்துவைத்து (இரப்போர்க்கு)
ஒளித்துரைக்கும் உலோபிகள்,—வெஞ்சொல் பொரும்
மறலி கதை துக்கர் - கடுஞ்சொற்களோடு மோதுகின்ற இய
மனது கதையினாலாகிய துக்கத்தையுடையராவர்; (அன்றி
யும்),—அக் குங்கும முலை பாகன் - அக்குங்குமக்குழம்பணிந்த
தனங்களையுடைய உமாதேவிபாரதுபாகரும்,—அடியார்மெய்
கண்டு பதைத்து அரக்கும் சிறிதா உக்கு உருகும் பழமலையான் -
அடியவர்கள், தமது திருமேனியைத் தரிசித்து உடலநடுக்கி
(நெருப்பிலிட்ட) அரக்கும் சிறிதாகும்படி நெகிழ்ந்துருகுத
ற்கேதுவாகிய பழமலையையுடையவரும்,—கர குஞ்சரம் வதை
த்து ஈர்ந்தவன் - துதிக்கையையுடைய யானையைக்கொன்று
உரித்தவருமாகிய சிவபெருமானால்,—தரும் வாழ்வு இலர் -
கொடுக்கப்படும் பேரின்பவாழ்வும் இலராவர். எ - று. சிறி
தாக என்பது கடைக்குறையாயிற்று. நடஅ

இலங்கு மரியு மருன்கோன் முதுவெற்பி டத்தூற்கால்
விலங்கு மரியு முழலலெல் லாமுன்னி வெய்துயிராக்
கலங்கு மரியு மிருந்துயர் கூருங் கலுழ்ந்திடுந்தாய்க்
குலங்கு மரியு மொருவனும் போகுங் கொடுஞ்சரத்தே.

இ - ள். தாய்க்குலம் ஐவகைத் தாய்மர்கூட்டங்க ளும்,—இலங்கும் அரியும் மருள் கோன் முதுவெற்பு இட த்து - விளங்காரின்றவிட்டுணுவும் தேடி மயங்காரின்ற இறை வனது பழமலையினிடத்திலே—குமரியும் ஒருவனும் போகும் கொடும் சுரத்து - புதல்வியும்நாயகனும் (களவிலே உடன்) செல்லும் கொடிய காட்டுவழியிலே—உரல் கால் விலங்கும் அரியும் உழலல் எல்லாம் உன்னி - உரல்போலும்கால்களையு டைய யானைகளும் சிங்கங்களும் திரிதன்முதலியவற்றைச்சிற் திதது,—வெய்து உயிரா கலங்கும் - வெப்பமாகப்பெருமூச்செ றிந்து கலக்கமடையும்;—மரியும் இரும் துயர் கூடும் - இறத் தற்கேதுவாகிய பெரிய துககத்தை அதிகரிக்கும்;—கலுழந்தி டும் - கண்ணீர்விட்டமும். எ - று. [உடன்போக்கில் நன்றிய் முதலிய தாய்மாரங்கல்.]

௩௯

கொடுவரி யானை யடர்ந்துறு மாறெனக் கொண்டியர்தூ
னெடுவரி யானை யுறவடிப் போமென் றொருங்குவந்தே
யடுவரி யானை நிகர்நமன் றூத ரடிமுடிமன்
னடுவரி யானை முதுகுன்றொ டேசு நரர்தமையே.

இ - ள். அடி நடு முடி அரியானை முதுகுன்றொடு எகம் நரர்தமை - ஆதிமத்தியாந்த ரகிதராகிய சிவபெருமானை அவ ர்வீற்றிருக்கும் பழமலையென்னும் தலத்தோடு இகழ்ந்துபே சும் பாலிகளை,—யானை நிகர் நமன் னூதர் - (கருநிறத்தாலங் கடுங் கோபத்தாலும்) யானையையொத்த யமனூதர்கள்,— கொடுவரி ஆனை அடர்ந்து உறுமாறு என கொண்டு - புலி யானது பசுவை நெருங்கிவந்து பிடித்துக்கொண்டு செல் லுந் தன்மைபோல (யாமும்) கொண்டுபோய்—உயர்தூ னெடு வரியா நையுற அடிப்போம் என்று ஒருங்கு வந்து அடுவர் - உயர்ந்த கம்பங்களிலே பிணித்து நைந்து போகும்

படி (தண்டத்தாற்) புடைப்போமென்று கருதிச் சேர்ந்துவ
ந்து கொல்வார்கள். எ - று. மன் அசை. ௪௦

நரகா வலர்மட வார்க்குள் ஞருகிக்கைந் நாவிருப்ப
வரகா வலர்புனைந் துன்றனை யேத்தில ராய்ந்தறிவா
லுரகா வலரென வய்ந்தா ரினமுள முற்றகுன்றைப்
புரகா வலரில ருட்கோயி லாகும் புராந்தகனே.

இ - ள். ஆய்ந்த அறிவால் உரகா அலர் என உய்ந்தார்
இனம் உளம் உற்ற குன்றை புர - (ஞானதூல்களை) ஆராய்
ந்த நல்லறிவிலை, நாகாபரண! (சிவபோதத்தையடக்கிப்)
பிரகாசிப்பாயாக. என்று வேண்டிப் பிறவியினின்றும் நீங்கிய
மெய்ஞ்ஞானிகளின் மனத்தில் வீற்றிருக்கின்ற பழமலைநா
தரே!—காவலர் இல் அருள் கோயில் ஆகும் புராந்தகனே -
சிவகருணையுடையவரது வீட்டை அருண்மயமான ஆலயமா
கக்கொண்டு விளங்குகின்ற புராரியே!—மடவார்க்கு உள்
உருகி - பேதையர்களுடைய சிற்றின்பத்தின்பொருட்டு மன
முருகி,—கை நா இருப்ப கா அலர் புனைந்து உன்றனை அர
வுத்திலர் - கைகளும் நாக்களும் இருக்கவும் சோலையிலுள்ள
மலர்களைச்சூடி தேவரீரை அரணே என்று துதியாதவர்கள்,—
நரகு ஆவலர் - திரயத்தின்கண்ணே ஆசையையுடையராவா
ர்கள். எ - று.

ஆய்ந்த என்னும் பெயரெச்சத்தகரம் விகாரத்தாற்றெக்
கது. கா வலர் இல் என்பதற்கு - காத்தலையுடைய வல்லகோ
லார் இல்லம் எனப் பொருள்கொள்வதும் வழக்கம். வல்ல
கோலார் என்பது அண்ணாமலை ரெட்டியாரை உள்ளிட்டார்
க்குத் தொன்றுதொட்டபெயர். இவர் தமதூராகிய துறை
மங்கலத்திற்கும் பழமலைக்கும் நெடுந்துரமிருக்கவும் நியதி
பூண்டு வருந்திச்சென்று தரிசித்து வருங்காலத்தில், பழமலை

நாதர் திருவுளமிரங்கி யாம் திருவெங்கையிற் றிருவுருக்கொ
ண்டு விளங்குகின்றோம் என்றருளிச்செய்ய; அண்ணமலை ரொ
ட்டியார் அவ்வாறே பரிசோதித்துச் சிவலிங்கமிருத்தல்கண்டு
அரிய சிற்பங்களமைய ஆலயமமைத்து வழிபட்டியந்தனர்
என்பது சரித்திரம். சக

புரந்தர னஞ்சு பழமலைவாணன் புலவர்தொழுந்
தூரந்தர னஞ்சு தலைநாக கங்கணன் றொண்டிறுமா
னிரந்தர னஞ்சு தொழுதேத்து தாதர்க்கு நேயமொடு
வரந்தர னஞ்சு களத்துவைத் தானென்பர் மாதவரே.

இ - ள். மாதவர் - பெரியதவத்தையுடையோர்,—புர
ந்தரன் அஞ்சு பழமலைவாணன் - இந்திரன் பயந்துவழிபடும்
முதுகுன்றத்தில் வாழ்பவரும்—புலவர் தொழும் தூரந்தரன் -
தேவர்களெல்லாம் வணங்கும் சுத்தவீரரும்—அஞ்சு தலை நாக
கங்கணன் - அஞ்சு தலைகளையுடைய சர்ப்பகங்கணத்தையுடை
யவருமாகிய சிவபெருமான்,—தொண்டு உறும் மால் - தமக்
குத் தொண்டிபுண்டொழுகும் விஷ்ணுமூர்த்தியும்—சீரந்தரம்
நஞ்சு தொழுது ஏத்து தாதர்க்கு நேயமொடு வரம் தர - (தம்
மை) எப்பொழுதும் மனமுருகி வணங்கித்துதிக்கும் தாசர்
களுக்கு அன்போடு வரங்களைத்தந்து (ஒர்கடவுளாக) விள
ங்க,—நஞ்சு களத்து வைத்தான் என்பர் - விஷத்தைக் கண்
டத்திலே அடக்கிவைத்தருளிஞர் என்றுசொல்லுவர். எ - று.

மாதரைக் கொன்று வரம்மேனி வைத்தவ மாசுணத்தை
யீதரைக்கொன்று சிறுநாணென் றூர்க்குமெழிலுடையாய்
யீதரைக் கொன்று நலஞ்செயல் வேண்டு நினையிகழும்
வாதரைக் கொன்று முதுகுன்ற மாநகர் மாசொழித்தே

இ - ள். மாதரை கொன் துவர் அம் மேனி வைத்தவ
(கங்கை உமை என்னும்) தேவிமார்களைப் பெருமைதங்கிய

பவளம்போலும் அழகிய திருமேனியில் வைத்தவரே!—ஈது அரைக்கு ஒன்று சிறு நாண் என்று மாசுணத்தை ஆர்க்கும் எழில் உடையாய் - இது நமதிடைக்குப்பொருந்திய சிறிய அரைஞாணுகுமென்று ஆதிசேஷனைக் கட்டுகின்ற அழகுடையவரே!—நினை இகழும் வாதரை கொன்று முதுகுன்றம் மாநகர் மாசு ஒழித்த - தேவரீரை இகழ்ந்துரைக்கும் வாதிகளைக்கொன்று பழமலையாகிய பெரியதலத்திற்கு (அவர்களாலுண்டாகிய) பழிகளையும்நிவர்த்தித்து,—தரைக்கு ஒன்று நலம் நீ செயல் வேண்டும் - இவ்வுலகத்திற்குச் (சிவபுண்ணியம் வளர்த்தகேதுவாகிய) ஓர்நன்னெறியை நீர் செய்துவைப்பீராக. எ - று.

சுரு

மாசியதிகந் துறந்தார் மகிழ்குன்றை மாநகரோ
காசியதிகந் கொலோவென்பி ராயினக் காசியெனப்
பேசியதிகந் தகன்றிருந் தான்பரன் பேரடலை
பூசியதிகம் பரனீங்கி லானிப் புரியினையே.

இ - ள். அதிகம் துறந்தார் மாசி மகிழ் மா குன்றைநகர் அதிகமோ - (உலகீர்) மிகுதியும்பற்றறத்துறந்தோர்களும் (திருவிழாக்காட்சியின்பொருட்டு) மாசிமாதவரவை விரும்பி நிற்கும் திருமுதுகுன்றமென்னுந்தலம் உயர்ந்ததோ?—காசி அதிகமோ என்பிர் ஆயின் - காசியென்னுந்தலம் உயர்ந்ததோ? என்று கேட்டீராயின்,—பரன் அக்காசி என பேசியது இகந்து அகன்று இருந்தான் - சிவபெருமான் அக்காசியென்று நீர்சொல்லிய தலத்தைத் (திவோதானென்னும் அரசன்பொருட்டு) விட்டுப்பிரிந்து (நெடுங்காலம் மந்தாகிரியில்) வீற்றிருந்தனர்;—பேர் அடலை பூசிய திகம்பரன் இப்புரியினை நீங்கிலான்-பெரிய சுடலைப்பொடிபூசிய திகம்பரராகிய சிவபெருமான் இவ்விருத்தகாசியைக் கணப்பொழுதும் பிரிந்ததில்லை: ஆகலின், இதுவே உயர்ந்தது. எ - று.

கோல் அசை. திவோதானன், அருந்தவமியற்றிப் பிரம தேவரால் காசியையானும் அரசரிமை பெறுங்காலத்து அத்தலத்திலே தேவர்வாசமில்லாதிருக்க வரமேற்று, அதனை ஆண்டு கொண்டிருக்க; அப்பொழுது சிவபெருமான், அவ்வரம் பொய்க்காவண்ணம், மந்தரமலையையடைந்து அதன் வேண்டுகோளின்படி நெடுங்காலம்வீற்றிருந்து, பின்னர் திவோதானனை முத்தியிற்சேர்த்துக் காசியை யடைந்தருளினார். இச்சரித்திரவிரிவைக் காசிகாண்டத்திற்காண்க.

சச

புரிசடை யாள பழமலை வாண பொருப்பெடுத்த
கரிசடை யாள திகந்தீர்த் தருளக் கடுவயின்ற
பரிசடை யாள முடையா யொழித்தனன் பட்டினையத்
தூரிசடை யாள தழுக்கா மெனாநின் றுகிலினுங்கே.

இ - ள். புரி சடை ஆள் - கட்டிய சடைமுடியையுடையவரே!—பழமலைவாண - பழமலையில் வாழ்பவரே!—பொருப்பு எடுத்த கரி சடை ஆள் அதிகம் தீர்த்து அருள் - கோவர்த்தனகிரியைக்(குடையாக) ஏந்திய கரியினுடையசமூகம்போலும் (காந்திபெற்ற) விஷ்ணுவினது பரத்துவவுயர்ச்சியை நீக்கும்பொருட்டு—கடு அயின்ற பரிசு அடையாளம் உடையாய்-விஷத்தையுண்ட தன்மையைக்(கண்டத்தில்) அடையாளமாக உடையவரே!—அத்தூரிச அடையாள் நின் துகிலினுக்கு அது அழுக்கு ஆம் எனா பட்டினை ஒழித்தனன் - அக்குற்றத்தையடையாத என்மகள் உம்முடைய புலித்தோலாகிய சித்திரவஸ்திரத்தை நோக்குங்காற் றன்னுடையவஸ்திரம் அழுக்காக இருக்கின்றதென்றமயங்கியுயர்ந்தபட்டினை ஒழித்தனன்.எ-று

[நற்றயிரங்கல்.] உம்முடைய திகம்பரத்தை விரும்பித் தானும் திகம்பரியாயினான் எனினும் அமையும். துகிலினுக்கு வேற்றுமைமயக்கம்.

சரு

துகிலங் குருகுந் துறந்தா னுயிருந் துறக்கநின்ற
ளகிலங் குருகு மணிமுடி யாயெனு மத்தவளை
முகிலங் குருகு மடியாய் பரந்த முதுகிரியாஞ்
சகிலங் குருகுல மேத்திறை வாமைத் தடங்கண்ணியே.

இ - ள். அகிலம் குருகும் அணி முடியாய் எனும் அத்த-
உலகிலுள்ளோர், (இளம்பிறை முதலியவற்றோடு குரண்டாசு
ரனென்னும்) கொக்கிறகையுந்தரித்த சென்னியையுடையவ
ரேயென்று துதிக்கும் பிதாவே!—வளை முகில் உருகும் அடி
யாய் - சங்கையேந்திய விஷ்ணுவானவர் சிந்தித்தருகும் திரு
வடியையுடையவரே!—பரந்த முதுகிரி ஆம் சகிலம் குருகு
லம் எத்து இறைவா - (தேவரீர்) விரிந்தபழமலை வடிவமாக
இருக்கும் சரித்ததை (அறிந்து) குருவம்சத்தாடெல்லாம்
(வந்து) துதிக்கவிளங்கும் தலைவரே!—மை தடம் கண்ணி -
மைதீட்டிய விசாலம்பொருந்திய கண்களையுடைய என்ம
கள்,—துகில் அம் குருகும் துறந்தாள் - (உடுத்த) புடைவை
யையும் அழகிய (கையிலணிந்த) வளையல்களையும் இழந்துவி
ட்டாள்;—உயிரும் துறக்க நின்றாள் - (இனி தனது உயிரை
யும் இழக்க நிற்கின்றாள்: ஆகலின் விரைந்து அருள் புரிவீ
ராக. எ - று.

[நய்யூயிரங்கல்.] தகிலம் என்னும் உம்மைதொக்கது.
குருகு இறகை யுணர்த்தலின் ஆகுபெயர். கொக்குருவாகிய
ஓரசரன் அண்டங்களனைத்தையும் பொரிபோலக் கொறித்து
க்கொறித்து உமிழ்ந்துவர; சிவபெருமான் அவ்வுருவத்தைய
ழித்து இறகை அடையாளமாகத் திருமுடியிற் தரித்தருளி
றார் என்பது புராணசித்தாந்தம். அங்கு அசை. சக

தடுக்க மலத்தி னெடுங்குதல் போலநின் றுளிலுறு
மொடுக்க மலத்தி னிகழ்வால் வளையின மூர்ந்திடச்சேன்

மடுக்க மலத்தி லுக்ள்வயல் சூழ்குன்றை மாநகரோ
யடுக்க மலத்தி புனையலங் கார வருளுகவே.

இ - ள். அலத்தின் நிகழ்வால் வளையினம் ஊர்ந்திட
கலப்பைப்படையின் செல்லுகையாலுண்டாகிய வழியிலே
சங்குக்கூட்டங்கள் தவழ்ந்துசெல்ல—சேல் மடு கமலத்தில்
உக்ள் வயல் சூழ் மா குன்றை நகரோய் - கெண்டைமீன்கள்
ஒடைகளிலுள்ள தாமரைகளிலே பாய்கின்ற வயல்கள் சூழ்
ந்த முதுகிரியென்னும் தலத்தையுடையவரே!—அடுக்குஅமல்
அத்தி புனை அலங்கார - ஒன்றன்மேலொன்றாகக் கட்டப்ப
ட்டு நெருங்கிய எலும்புமாலையையணிந்த அழகையுடைய
வரே!—தடுக்க மலத்தின் ஒடுவருதல் போல - (கேவலத்
திலே) தடைசெய்ய ஆணவமலத்தில் நான் செயலற்றுக்கிட
ந்ததுபோல,—நின் தாளில் உறும் ஒடுக்கம் அருளுக - (சுத்
தத்திலேயும்) தேவரூடைய திருவடிகளில் (என்போதம
ற்று) இருக்கும் ஐக்கியத்தைத் தந்தருள்வீராக. ௭ - ௩. சள

அருவரை வில்லை யுமிழ்மணி நாகமு மத்திகளு
முருவரை வில்லை யெனப்பூண் பவரையல் வும்பர்தொழும்
பொருவரை வில்லை யுறுமுது குன்றரைப் போந்துமரு
ளொருவரை வில்லை வரிலொற்றி வையென வுற்றனமே.

இ - ள். அருவரை - அருபமானவரும்—வில்லை உமிழ்
மணி நாகமும் அத்திகளும் உரு வரைவு இல்லை என பூண்ப
வரை - கார்த்தியைக் கக்காரின்ற அரதனங்களையுடைய பாம்
புகளையும் எலும்பு மாலையையும் திருமேனியிலே நீக்கமில்
லையென்று சொல்லும்படி தரிப்பவரும்—அவ்வும்பர் தொழும்
வரை பொரு வில்லை உறும் முதுகுன்றரை போந்து - அத்தே
வர்களும் வணங்காரின்ற மேருமலையாகிய போர்செய்யும்
வில்லையுடைய பழமலைநாதருமாகிய சிவபெருமானைச்சே
ர்ந்து,—ஐவர் இல் உமருள் ஒருவரை வில் ஒற்றிவை எனஉற்

றனம் - ஐம்புலமென்னும் அட்டருலாவும் வீடாகிய எம்மு
டையவுடம்பை உமதன்பர்கூட்டத்துள் ஒருவருக்கு விற்றுவி
டும். (அல்லது) அவரிடத்திலே ஒற்றிவையும் என்று விண்ண
ப்பஞ்செய்து அடைக்கலமாயினோம். எ - று.

ஒருவரை வேற்றுமைமயக்கம்.

சுஅ

உற்கைக்கு மாறு படுமணி நாக மொளித்துலவி
விற்கைக்கு மாறு சுமந்தவ சீர்முது வெற்பினின்பா
னிற்கைக்கு மாறு வழுவா நடக்கைக்கு நேரிழையார் [யே.
சொற்கைக்கு மாறுத் தமிழேனுக் கென்று துணைசெய்வை

இ - ள். நாகம் ஒளித்து உற்கைக்கு மாறு படும் மணி
உலவி விற்கைக்கு மாறுசுமந்தவ - அரவாபரணங்களை ஒளித்
துவைத்துவிட்டு, நெருப்பையுடையகொள்ளிக்கு வேறுபட்டு
ப்பிரகாசிக்கும் இரத்தினங்களை (மதுரைவீதியிலே) திரிந்து
விற்கும்பொருட்டு மாறுவேடங்கொண்டு சுமந்துவந்தவரே!
—சீர் முதுவெற்பில் நின்பால் நிற்கைக்கும் ஆறு வழுவா
நடக்கைக்கும்—சீர்த்திபெற்ற விருத்தாசலத்தினிடத்தே (எப்
பொழுதும்) உம்முடையசந்நிதியில் நின்றலுக்கும் ஒழுக்கம்
வழுவாது நடத்தலுக்குமேயன்றி,—நேர் இழையார் சொல்
கைக்கும் ஆறும் தமிழேனுக்கு என்று துணை செய்வை ஏ -
நேர்ந்த ஆபரணத்தைத்தரித்த மடந்தையர்சொல்லும் (இனி
யவசனங்களெல்லாம்) கசக்குந்தன்மையையும் அடியேனுக்கு
எப்போது அனுக்கிரகிப்பையோ? அறியேன். எ - று.

வழுவாது என்பது கடைக்குறையாயிற்று.

செய்க்குத் தனங்க மலமலர் சீர்தருஞ் செய்யதிரு
மெய்க்குத் தனங்க டரவடு வாங்கிதொல் வெற்பிடத்திற்
கைக்குத் தனங்க வொழியினுந் தாடனைக் காய்வதிலேன்
வைக்குத் தனங்க ளழித்திறை யாதிந்த வையகமே.

இ - ள். இந்த வையகம் வைக்கு தனங்கள் அழித்து இ
றையாது - இவ்வுலகிலுள்ளோர் (நட்டுங்கால் விளையும்) இக
ழ்ச்சிக்கு அஞ்சித் திரவியங்களை வீணையழித்துச் செலவி
டார். அதுபோல,—செய்ய திரு மெய்க்கு தனங்கள் தர வடு
வாங்கி - சிவந்ததிருமேனிக்கு (உமாதேயினுடைய) தனங்
கள்கொடுக்கத் தழும்பை ஏற்றுத் தரித்தவராகிய சிவபெருமா
னது,—செய்க்கு தன் அம் கமலமலர் சீர்தரும் தொல்வெற்பு
இடத்தில் - கழனிக்கு அதனிடத்திற் றேன்றிய அழகிய தா
மரைப்பூக்கள் அலங்காரத்தைச் செய்கின்ற பழமலையினிடத்
தே,—கை குத்தல் நங்க ஒழியினும் தாள்தனை காய்வது
இலேன் - (பிறர்) கையாற்குத் தாதலோடு நகுதலையுஞ்செய்ய
(எனது தேகம்) நழுவவரினும், அக்கடவுளுடைய திருவடி
களை வெறுத்தல்செய்யேன். ௭ - று.

வடுவாங்கி வினைக்குறிப்புப்பெயர். ஒழியினும் என்னும்
உம்மை ஒழியாமையைவிளக்கிற்று. வை முதனிலைத்தொழிற்
பெயர். வைதலாவது பெருமுயற்சியைநோக்கிப் போராசை
யுடையவனைப் பிறராற்கூறப்படுதல். பொருள் முன்னர்
இவ்விசுழ்ச்சியப்பினும், பின்னர்ப் புகழ்ச்சியத்தல்கோக்கி
உலகினர் அதனைவெறுக்கார்; அதுபோல, திருவடிகளும் முன்
னர்ப் சோதனையால் இடையூற்றைவிளைப்பினும், பின்னர்ப்
பேரின்பம் பயத்தல்கோக்கி யான் அவற்றை வெறுத்தல்செய்
யேன். என்பது கருத்து. ௫௦

வைத்து மதிக்கு மருங்கிற்கைத் தாயென மந்தரமத்
தய்த்து மதிக்கு மனையின்மை யான்மறை யோதிமமுன்
னெய்த்து மதிக்கு முடியசைக் கங்கையை யேற்றினையோ
மெய்த்து மதிக்கு மணுகவொண் னாமுது வெற்பினனே.

இ - ள். மெய்த்து மதிக்கும் அணுக ஒண்ணு முது வெ
ற்பினனே - உண்மையறிவிற்கும் கிட்டாதற்கரிய பழமலையாத

ரே!—முன்மறை ஒதிமம் எய்த்து மதிக்கும் முடிமிசை - முற்
காலத்திலே பிரமதேவராகிய அன்னம் (தேடி) இளைத்து (அள
வீடப்படாது எனத்) துணிந்த உமது திருமுடியினிடத்தே,—
மந்தரம் மத்து உய்த்து மதிக்கும் அனை மதிக்கு மருங்கில் இன்
மையால் - மந்தரமலையாகிய மத்தைநாட்டிக்கடையப்பட்ட
பாற்கடலாகியநற்றாய் இளம்பிறைக்குப் பக்கத்திலே இல்லா
மையால்,—கங்கையை கைத்தாயென வைத்து ஏற்றினே
யோ - கங்காதேவியை வளர்க்குந்தாயென்று சொல்லும்
படி (அவ்விளம்பிறைக்கருகே) ஏற்றிவைத்தீரோ? உரைப்பீ
ராக. எ - று.

வைத்து ஏற்றினேயோ என்பது விசுவாமிதரித்து மாற்றிப்
பொருளுரைக்கப்பட்டது. மெய்த்து - மெய்ம்மையது. ௩௯

வெற்புக் குமைய வடிவே வெறிந்தசெவ் வேண்மதவேள்
பொற்புக் குமையவ னோடரன் வாழ்முது பூதரத்தி
னிற்புக் குமையவ னொத்திருந் தாள்குறை வின்றிவளர்
கற்புக் குமையவன் போலுதுங் காதற் கருககண்ணியே.

இ - ள். வெற்பு குமைய வடிவேல் எறிந்த செவ்வேள் -
கிரவுஞ்சமலை தாளாக அழியும்படி வடித்த வேலாயுதத்தைப்
பிரயோகித்த செவ்வேளென்னும் திருநாமத்தை யுடையவ
ரும்—மதவேள் பொற்பு உக்கும் ஸயவனோடு - மன்மதனுடைய
அழகைக்கெடுக்கும் அழகையுடையவருமாகிய முருகக்கடவு
ளோடு—அரன் வாழ் முதுபூதரத்தின் - சிவபெருமான் வாழ்
கின்ற பழமலையினிடத்திலே,—குறைவு இன்றி வளர் கற்பு
க்கு உமையவன் போலும் தும் காதல் கரும் கண்ணி - குறை
வில்லாது ஒங்கிவளரும் கற்பினுக்குப் பார்வதியை நீகர்க்கும்
உம்முடைய ஆசையைவினைக்கும் கரியகண்களையுடையவன்,—
இல் புக்கு உமை அவள் ஒத்து இருந்தாள் - இல்லொழுக்கத்
திற்பிரவேசித்து உமக்கு அவள் இசைந்திருந்தாள். எ - று.

[பாங்கி தலைவியினது நன்மனைவாழ்க்கைத் தன்மையுரை நீதல்.] உமை வேற்றுமைமயக்கம். ௫௨

கருந்தடங் கட்டு முதவாய் மயிலெங்கள் கண்களுக்கு
விருந்தடங் கட்டு நலமெனப் போந்தவிண் மீன்பொரியு
மருந்தடங் கட்டு வளையோடை யாகுக வம்புயங்கள்
பெருந்தடங் கட்டு முகமாகுங் குன்றைப் பெருந்தகையே.

இ - ள். அம்புயங்கள் பெரும் தடங்கட்டு முகமாகும் குன்றை பெருந்தகையே - செந்தாமரைமலர்கள் பெரியவா விகளுக்கு வதனம் போலத்தோன்றும் பழமலையாதரே! - கரும் தடம் கண் குமுதம் வாய் மயில் எங்கள் கண்களுக்கு விருந்தன் - கரிய விசாலமானவிழிகளையும் செவ்வாம்பலையொத்த வாயையும்வாய்ந்த மயில்போலும் சாயலையுடையவளும் எங்களுடைய நேத்திரங்களுக்கு விருந்தாய் அதிசயம் விளைப்பவளுமாகிய தலைவியானவள்—தங்கட்டு நலம் என போந்தவிண் மீன் பொரியும் அரும் தடம் - தங்கள் குலத்திற்கு வருவல்லவென்று தலைவரோடு சென்ற (வெப்பத்தால்) ஆகாயத்திலுள்ள உடுக்குலங்களும் பொரிந்து உதிருகின்ற அரிய (பாலேநிலத்து) வழியானது, — கள் குவளை ஒடை ஆகுக - தேனைப்பொழியும் நீலோற்பலமலர்ந்த மடுவைப்போலக் (குளிர்ச்சி) ஆகக்கடவது. எ - று,

உடன்போக்கில் நற்றய் சுரந்தணிவிநீதல்.] போந்த தடம் என இயையும். ௫௩

பெருமுதலையானபோற்றுங்குன்றைப்பெருந்தகையை
யிருமுதலையான மூப்படைந் தாண்டவற் கின்மகவைக்
கருமுதலையான வாயிற்றந் தானைமுன் கண்டமுது
பொருமுதலையான நீத்தனன் மேவினன் பூங்கொடியே.

இ - ள். பூங்கொடி - மலர்க்கொடிபோலும் என்னுடைய பெண்ணானவள்,—பெரு முதலை - (யாவார்க்கும்) பெ

சரிய முதற்கடவுளும்—வளையான் போற்றும் குன்றை பெரும
தகையை - சங்கையுடைய திருமாலானவர் வணங்கும் முத
குன்றத்திலேவாரும் பெரிய தயாரிதியும்—இருமு தலை வளை
மூப்பு அடைந்து ஆண்டவற்கு - இருமல் மேலிட்டுத் தலையும்
வளைகின்ற விருத்தபருவத்தையடைந்து ஆளப்பட்டவரா
கிய சுந்தரமூர்த்திநாயனார்பொருட்டு--இல் மகவை கருமு
தலை வளை வாயில் தந்தானை முன் கண்டு அழுது - (அவிநாசி
யிலே ஓர்வேதியனது) இறந்துபோன புதல்வனைக் கரிய முத
லையினது குகைபோலும் வாயினின்றும் அழைத்துக்கொடுத்
தவருமாகிய சிப்பெருமானை எதிரேகண்டு விரகத்தால்
முது,—பொருமுதலை மேவினன் வளை நீத்தனன் - தேம்புத
லையும்டைந்தான்; வளையலையும் துறந்தான்: (யான் யாது செ
ய்வேன்.) எ - று. [நற்றயிரங்கல்.] குசு

பூங்குமி மும்படி முள்ளும் பொருந்திப் புளிஞர் பொருள்
வாங்கு மிழும்படி மோது மெனல்கொடு மால்விழுங்கி
யாங்கு மிழும்படி வந்தவெம் பாலை யடைந்தவன்கால்
வேங்கு மிழும்படி நென்னும் பழமலை வித்தகனே.

இ - ன். பழமலை வித்தகனே - பழமலையில்வீற்றிருக்
கும் ஞானசொருபரே!—பூ குமிழும் படி முள்ளும் பொரு
ந்தி - பூவையுடைய குமிழஞ்செடியும் படிந்தமுட்களுஞ் சேர்
ந்து—புளிஞர் பொருள் வாங்கும் இழும்படி மோதும் எனல்
கொடி - வேடர்களால் பொருள் பறிக்கப்படும் (அன்றியும்)
வழுக்கிவிழும்படி (அவரால்) மோதவும்படும் என்பதை மன
திலேசிந்தித்து—மால் விழுங்கி ஆங்கு உமிழும் படி வந்த
வெம் பாலை அடைந்தவன் - விஷ்ணுவானவர் விழுங்கி அப்
பொழுதே உமிழ்ந்துவிட்ட பூமியோடுவந்த கொடிய பாலை
நிலத்தில் சென்றவனாகிய நம்புதல்வியினது;--கால் வேம்

குமிழும் படிந் என் ஆம் - கால்கள் வெந்துபோம்; (அத்து
டனே) கொப்புளமும் பொருந்தில் யாதாய் முடியும். எ - று.

[நற்றிய தலைவி மேன்மைத் தன்மைக் கிரங்கில்.] வாங்கும்
மோதும் என்பவற்றில் செயப்பாட்டுவினைப் பொருளுணர்த்
தும் படுவிசுவாசிகள் தொக்கன. இழுக்கும் என்பது இழும் என
நின்றது. உமிழும் காலமயக்கம். திருமாலும் இப்பாலையினது
கொடுமைநோக்கியே உமிழ்ந்தனரென்பது கருத்து. ௫௫

வித்துரு மத்தை நிகர்வா னுயிர்செய் வினையருத்துந்
கத்துரு மத்தை யிடுதயிர் போலக் கலக்குமதன்
சத்துரு மத்தை வனைமுது குன்றிறை தாள் கொடுவா
னத்துரு மத்தை யிலவாக வெள்ளுவர் நற்றவரே.

இ - ள். நற்றவர் - நல்லதவத்தையுடைய மெய்ஞ்ஞானி
கள், —வித்துருமத்தை நிகர்வான் - பவளம்போலும் திருமே
னியையுடையவரும்—உயிர் செய் வினை அருத்தும் கத்துரு -
ஆன்மாக்களீட்டிய வினைப்பயன்களை நுகர்விக்கும் கர்த்துரு
த்துவமுடையவரும்—மத்தை இடு தயிர் போல கலக்கும்
மதன் சத்துரு - மத்தையிட்டுக்கடைந்த தயிரைப்போல
(உலகங்களை யெல்லாம்) கலங்கச்செய்கின்ற மன்மதனுடைய
பகைவரும்—மத்தை வனை முதுகுன்று இறை தாள் கொடு -
வாமத்தம்பூவைச்சூடிய பழமலையாதருமாகிய சிவபெருமானு
டையதிருவடிகளைப் (பொருளாகக்) கொண்டு, —வானம்தரும
த்தை இல் ஆக எள்ளுவர் - விண்ணுலகத்திலுள்ள கற்பகச்
சோலைவாழ்வையும் நிலையல்லனவென்று இகழ்ந்துதள்ளுவா
ர்கள். எ - று. ௫௬

நற்றவ ராக மறையவ ராகவிந் நானிலத்தி
லற்றவ ராக மனமுடை யார்க்கன்றி யச்சமற
வுற்றவ ராக மறியா தொளித்தநின் னெண்பதங்கள்
பற்றவ ராகம லாலயன் போற்றும் பழமலையே.

இ - ள். கமலரலயன் போற்றும் பழமலையே - தாமரையாசனத்தையுடைய பிரமதேவர்வணங்கும்பழமலைநாதரே!—அச்சம் அற உற்றவர் ஆகம் அறியாது ஒளித்த நின் ஒண்பதங்கள் - பயமில்லாமற் (பாவங்களே) இயற்றும் மூடர்களுடைய சரீரத்திலிருந்தும் (அவர்களுக்குத்) தோன்றாமல் ஒளித்திருந்த உம்முடைய ஒள்ளியபாதங்களானவை,— இந் நால்நிலத்தில் அராகம் அற்ற மனம் உடையார்க்கு அன்றி - இந்த நால்வகைப்பட்ட நிலங்களையுடைய உலகத்திலே மூவித எடனையுடைய ஒழித்த மனதையுடைய ஞானிகளுக்கேயல்லாமல்,—நல் தவர் ஆக மறையவர் ஆக பற்ற வரா - (அவற்றை ஒழிக்காதவர்கள்) நல்லதவத்தையுடையவராயிருப்பினும் வேதியர்குலத்தை யுடையவராயிருப்பினும் கிட்டுதற்கரியனவாம். எ - று.

நால்வகைநிலம் - குறிஞ்சி, மூலை, மருதம், நெய்தல். மூவிதவேடனை - புத்திரேடனை, தாரேடனை, அருத்தேடனை.

ௐ௭

பழங்க விகட மகமந்திக் கீபொழிற் பண்டைமறை
முழங்க விகட வுளர்க்கீயுங் குன்றை முதல்வனவே
ளழங்க விகட விழிதிறந் தானை யடிபரவார்
கிழங்க விகட மறவறிந் றேன்றிக் கெடுவர்களே.

இ - ள். கவிகள் பழம் தம் மக மந்திக்கு ஈ பொழில் -- ஆண்டிராங்குகள் கனிகளைப்பறித்துத் தம்முடைய குட்டிகளுக்கும் பெண்டிராங்குகளுக்கும் கொடுக்கும் சோலைகளிலே—பண்டை மறை முழங்க அவி கடவுளர்க்கு ஈயும் குன்றை முதல்வனை - பழமையாகிய வேதமந்திரங்கள் முழங்கும்படி அவிற்பாகத்தைத் தேவர்களுக்குக்கொடுக்கும் திருமுதுகுன்றத்தில் வீற்றிருக்கும் முதற்கடவுளும்—வேள் அழங்க விகடம் விழி திறந்தானை அடி பரவார்-மண்மதனழியும்படி மாறுபட்ட

நெற்றிக்கண்ணைத் திறந்தவருமாகிய சிவபெருமானுடைய திருவடிகளை வழிபடாதபாலிகள்,—கடம்கிழங்கு அவி மறவர் இல் தோன்றி கெடுவார்கள் - காட்டிலே கிழங்குமுதலிய பொருள்களை அலித்துத்தின்னுழலும் வேடர்குடியிற்பிறந்து (மேலுமேலும் பாவங்களைப் புரிந்து) அழிவார்கள். எ - று.

முழங்க என்னும் வினையெச்சத்தகரம் விகாரத்தாற் றொக் கது. மாறுபடுதலாவது ஏனைநேத்திரங்கள்போலாது மே னோக்கிநின்றல். ஐ ஆறும்வேற்றுமைப்பொருள்பட நின்றது.

கெடுத்துப் பணியு முடையும்வென் காமற் கிழத்திமுலை வடுத்துப் பணியு முரம்பேட்டு நின்றனன் வல்லியத் [லாங் ளுடுத்துப் பணியு மறைக்கசைத் தோய்தொண்டருள்ள மெல் கொடுத்துப் பணியு மலர்த்தாட் டிருமுது குன்றத்தனே.

இ - ள். அரைக்கு அதன் உடுத்து பணியும் அசைத் தோய் - இடைக்குப் புலித்தோலை ஆடையாகத் தரித்து (அ தன்மேற்கச்சாக) நாகத்தையுங் கட்டினவரே!—தொண்டர் உள்ளம் எல்லாம் கொடுத்து பணியும் மலர் தாள் திருமுது குன்றத்தனே - அடியார்கள் சிந்தனையெல்லாம் ஒப்புவித்து வணங்குகின்ற தாமரைமலர்போலுந் திருவடிகளையுடைய பழமலைநாதரே!—வல்லி - கொடிபோலும் எனதுபெண்ணு னவள்,—பணியும் உடையும் கெடுத்து - ஆபரணங்களையும் வஸ்திரங்களையும் போக்கிவிட்டு,—கிழத்தி முலைவடு அணியும் துப்பு உரம் வேட்டு வென்காமல் நின்றனன் - உமாதேவியி னது முலைத்தழும்பை யணிந்திருக்கும் (உம்முடைய) பவள ம்போலும் மார்பையிச்சித்து நாணமின்றி நின்றான். எ - று.

[நற்றயிரங்கல்.]

இக

தன்முக ளுங்களை யொவ்வா வெனுமுலைக் குன்றதிர்க்குஞ் சென்றுக ளுங்களை யுண்வண்டு மோலில் செழுங்கொன்

தைமான, கன்றுக ளுங்களை நன்மதி வேணிக் கடவுடனே
யென்றுக ளுங்களை யெம்மானைக் குன்றை யிறைவனையே.

இ - ள், குன்றுகள் - மலைகளே!—முலே குன்று (இத்த
லையினுடைய) தனங்களாகியமலைகள்,—களும் களை உண்
வண்டும் ஒவு இல் செழும் கொன்றை-தேனும் அத்தேனையரு
ந்தும்வண்டும் நீக்கமில்லாத செழித்த கொன்றைமாலையைய
யும்—மான் கன்று உகளும் களை நல்மதி வேணி கடவுள்த
னை - மான்கன்றானது துள்ளிப்பாய்கின்ற கலைகளையுடைய
நல்ல இளம்பிறையையுந்தரித்த சடைமுடியையுடைய கடவு
ளும்—என் துகளும் களை எம்மானை குன்றை இறைவனை
சென்று - என்னுடைய குற்றத்தையும் நிவர்த்திக்கும் எமது
தலைவருமாகிய பழமலைநாதரை அணைந்து,—உகளை ஒவ்வா
எனும் அதிர்க்கும் - உம்மை (தமக்கு) நிகரற்றனவென்று
சொல்லுகின்றன; அன்றியும், ஆரவாரிக்கின்றன. எ - று

[பாங்கி தலையினது தனப்பூர்ப்பைக்கண்டு துள்ளேடு
வியந்துகூறல்.] களும் களை இடைக்குறைந்தன. களை லள
ஒற்றுமை. சு0

இறவாத வாநந்த வெள்ளத் தழுத்தி யெனையருளாற்
றுறவாத வாநந்த வாள்வதென் றோமெய்த் துறவர்தொழு
மறவாத வாநந்த னஞ்சூழ் முதுகுன் றடைந்தவர்த
முறவாத வாநந்த கோபால னென்றற் குடையவனே.

இ - ள், மெய் துறவர் தொழும் அறவா - உணமையா
கிய துறவிகள் வணங்கும் தருமசொருபியே!—தவா நந்தனம்
சூழ் முதுகுன்று அடைந்தவர்தம் உறவா - அழிவில்லாத நந்
தனவனங்கள் சூழ்ப்பெற்ற திருமுதுகுன்றத்தையடைந்தவர்
களுக்கு உறவாயிருப்பவரே!—நந்தகோபாலன் தவா என்ற
ற்கு உடையவனே—நந்தகோபாலராகிய விஷ்ணுவானவர் களை

வரேயென்று துதித்தற்கு (அவரை மனைவியாக) உடையவ
ரே!—என துறவாது அருளால் இறவாத ஆனந்த வெள்ளத்து
அழுத்தி - அடியேனே (அபக்குவியென்று) தள்ளாது கிருபை
யினால், அழிவில்லாத ஆனந்தவெள்ளத்தின்கண்ணே மூழ்கு
வித்து,—அவா நந்த ஆள்வது என்றோ - ஆசைகெடும்படி
ஆளுநான் எந்நாளோ? அறிபேன். எ - று. சுசு

உடைய மடங்க லுதைத்தபொற் பாத வொளிசெய்மழுப்
படைய மடங்கன் முகற்காய்ந்த வீர பழமலையாய்
கடைய மடங்கல் லொடுபக லுந்தொழக் கற்றிலமெம
விடைய மடங்கல் வருவதெஞ் ஞான்று விளம்புகவே.

இ - ள். மடங்கல் உடைய உதைத்த பொன் பாத -
இயமனது (மார்பு) பிளக்க உதைத்தருளிய அழகிய திருவடி
களையுடையவரே!—ஒளி செய் மழு படைய - காந்தியைப்
பரப்பும் மழுவாயுதத்தையுடையவரே!—மடங்கல் முகன்கா
ய்ந்த வீர—விஷ்ணுவாகிய நரசிங்கத்தையழித்த வீரபத்திர
ரே!—பழமலையாய் - திருமுதுகுன்றத்தை யுடையவரே!—
கடையம் மடங்கு அல்லொடு பகலும் தொழ கற்றிலம் -
கடையேமாகியயாம் மாறிமாறி வருகின்ற இரவும்பகலும்
(உம்மை) வணங்கக் கற்றேமில்லை;—எம் விடையம் அடங்
கல் வருவது எஞ்ஞான்று விளம்புக - (இப்படிப்பட்ட) எம்
முடைய விடயங்களேந்தும் அடங்குதலோடு(மனோலயம்)வரு
வது எந்தநான்? கட்டளை யிடுவீராக. எ - று. சுசு

விளங்க வலம்புரி மால்போற்று நன்முது வெற்பகஞ்சேர்ந்
துளங்க வலம்புரி யாய்மாய் பிறிதொ ருடம்படையாய்
துளங்க வலம்புரி மென்குழன் மாதர்க்குச் சூழ்ந்துநீன்று
களங்க வலம்புரி யிவ்வெற்பை யேநிலை கைவருமே.

இ - ள். துளங்க வலம்புரி மென் குழல் மாதர்க்கு -
ஒளிவிடும்படி வலம்புரிவடிவாகச் செய்யப்பட்ட தலைக்கோ

லத்தையணிந்த மெல்லிய கூந்தலையுடைய மடைந்தையர் பொருட்டு—சூழ்ந்துநின்று களங்க அலம் புரி உள் - கவிந்து நின்று குற்றம்பொருந்திய துன்பத்திற்கேதுவாகிய செயல்க ளைச் செய்கின்ற என் மனமே!—விளங்க வலம்புரி மால் போ ற்றும் நல் முதுவெற்பு அகம் சேர்ந்து - விளங்கும்படி வலம் புரிச்சங்கையேந்தும் திருமாலானவர் வழிபடுகின்ற நல்ல பழ மலையினிடத்தே அடைந்து,— இவ் வெற்பையே அங்கம்வ லம் புரியாய் - இம்மலையையே அங்கப் பிரதக்ஷிணம் செய்வா யாக; (செய்யில்),—மாய் பிறிது ஒரு உடம்பு அடையாய் - அழியுந்தன்மையதாகிய வேறொருசரீரத்தை அடையமாட் டாய்;—நிலை கைவரும் - (அன்றியும்,) முத்தியாகிய நிலைபே றும் கைகூடும். எ - று.

இரண்டாமடியின் முதலிலிருக்கும் உள் எனபது நான்கா மடியிலுள்ள புரி என்பதனோடு கூட்டப்பட்டது. உள் அம்மு ச்சாரியை பெறுதுகின்றது. கூட

வருந்தா தவரை வளைத்திட டவபவ வனபிணிக்கு
மருந்தா தவரைமருவும் பழமலை வாணவுளைப்
பொருந்தா தவரை யுயிர்செகுத் துண்ணம் புலிமழுங்கத
திருந்தா தவரை வரக்கூவு று,ததென் சேவல்களே.

இ - ள். வருந்தாத வரை வளைத்திட்டவ - யாதொரு வருத்தமுமடையாத மேருமலையை வில்லாகவளைத்தவரே!— பவம் வன் பிணிக்கு மருந்தா - பிறவியாகிய வலியனோயைத் தணித்தற்கு ஓடாதமானவரே!—தவரை மருவும் பழமலை வாண - தவளு் செய்வாரைப்பொருந்திய முதுகிரியின்கண் வாழ்பவரே!—உளை பொருந்தாதவரை உயிர் செகுத்துஉண் அம்புலி மழுங்க-தேவரீரைக் கூடியணையாதபெண்களை உயி ரைக்கொன்றருந்தும் சந்திரனொளிகெடும்படி,—சேவல்கள்

திருந்து ஆதவரை வர கூவுறாதது என - (விடியற்காலமாகி யும்) ஆண்கோழிகள் அழகுமிருந்த ரூரியனை வரும்படி அழை யாதிருப்பதென்னையோ?. எ-று. [இரவுநீட்டிப்பத் தலைவி வநந்தி யியம்பல்.] ௧௪

சேவாலங் காட்டு பொழுதகஞ் சாயச் செலுத்திவரி
மாவாலங் காட்டு முதுகிரி வாணவங் வானமுய்ய
வேவாலங் காட்டு மிடற்றாய்நின் சீர்த்தி விரித்துரையா
நாவாலங் காட்டு விலங்காயி னேனின்த நானிலத்தே

இ - ள். சே ஆலம் காட்டு பொழுது அகம் சாய - (ஆய ஈ) எருதுகளைத் தண்ணீர்குடிப்பிக்கும் வேளையிலே அவற்றி ன்மனம் சோர்வடையும்படி—அங்கு வரிமா வால் செலுத்தி ஆட்டும் முதுகிரிவாண - அவ்விடத்திலே புலியானது வாலே நீட்டியசைக்கின்ற பழமலையில் வாழ்பவரே!—அவ் வானம் உய்யவே ஆலம் காட்டும் மிடற்றாய் - அத்தேவர்கள் பிழைக் கும்பொருட்டே விடத்தையுண்டு (அடையாளமாகக்) காட் டும் கண்டத்தையுடையவரே!—இந்த நால் நிலத்தே நின் சீர்த் தி விரித்து உரையா நாவால் - இந்த நால்வகைப்பட்ட நிலங்களைவாய்ந்த உலகத்திலே தேவரீருடைய பெருங் கீர்த்தியை (யாவருமறிய) விரித்துரையாத நாவைப்படைத்தி ருத்தலால்,—அம் காட்டு விலங்கு ஆயினேன் - அழகிய காட்டிற்றிரியும் மிருகமென்று (பெரியோரிகழும்படி) ஆயி னேன். எ - று. வானம் ஆகுபெயர் ௧௫

நிலங்கடந் தானை மகிழ்வானைத் தன்னடி நின்றொடுக்கும்
புலங்கடந் தானை முதுகுன்ற வாணனைப் போற்றிலர்தந்
நலங்கடந் தானை முழுது மிழந்தந் நகரினிற்போ
யிலங்கடந் தானை துணிசீரை யாக்கொண் டிரப்பர்களே.

இ - ள். நிலம் கடந்தானை மகிழ்வானை - உலகையள ந்த முகுந்தனை மகிழ்ந்துகாத்தவரும்—தன் அடி நின்று ஒடு

ங்கும் புலங்கள் தந்தானை—(அடியேனுக்குத்) தம்முடைய திரு வடிகளிலே நீலைபெற்றொடுங்கும் ஐம்புலவுணர்ச்சியை அளி த்தவருமாகிய—முதுகுன்றவாணனை போற்றிலர் - பழமலை நாதரை வணங்காதவர்கள்,—தம்நீலங்கள் தம் தானை முழு தும் இழந்து அந்நகரினில் போய் - தமது செவ்வங்களையும் தமது சேனைகளையும் முற்றும்பறிகொடுத்து அத்தலத்தினிற் சென்று,—தந்தால் நை துணி சீரையா'கொண்டு இலங்கள் இரப்பர்கள் - நூலினும் நைக்கப்படும் கந்தைத்துணிகளை ஆடைகளாக உடுத்துக்கொண்டு வீடுகடோறும் (கூழ்முதலிய வுணவை) இரந்துதிரிவார்கள்.. எ - று.

சக

இரப்பா ரிலாரை யிலரெனின் வைவ ரிரந்திழற்றும் கரப்பா ரிலாரை முகநோக் குரூர்மழுக் கைக்குன்றையா யுரப்பா ரிலாரை யுறவாகக் கொள்வர்தம் முள்ளனபோய் கிரப்பா ரிலாரை யவிப்பார்தம் மக்களை நீத்திருந்தே.

இ - ள். மழு கை குன்றையாய் - மழுவையேந்திய கர த்தையுடைய பழமலைநாதரே!—இலாரை இரப்பார் இலர் எனின் வைவர் இரந்திழல் தாம் கரப்பார் இலாரை முகம் நோக்குரூர் - இல்லறமுடையாரைச் சேர்ந்து யாசிப்பார். (யாங்களும்) இல்லாதவர்களே யென்று அவர் சொன்னால் இகழ்வர். (தங்களிடத்திலொருவர்வந்து) யாசிக்கில் தாம் மறைவார். வறியர்முகத்தைப்பாரார். இக்கனமாகியபாவி கள்,—தம் உள்ளன போய் - தமக்குள்ளனவாகிய செவ்வங் களை யிழந்து,—நிரப்பு ஆரில் தம் மக்களை நீத்து இருந்து ஆரை அவிப்பார் - வறுமை மேலுமேலுமுதிர்ந்தால் தங்களு டையமக்களையுமிழந்து, (தனித்திருந்து) ஆரைக்கீரையை அவித்துண்பார்கள்;—உரம் பாரில் ஆரை உறவு ஆக கொள் வர் - வலிய இய்வுலகத்திலே (இவர்கள்) எவர்களை உறவாகக் கைக்கொள்வார்கள். எ - று.

இல்லாரை என்பன இடைக்குறைந்தன. இலாரைமுகம
என்பது விருதிபிரித்துக் கூட்டப்பட்டது. சுஎ

இருப்பு வலியை யகன்றுபொன் வல்லியை யெண்ணுதலாம்
விருப்பு வலியை முலையா ரணங்கினர் விண்ணுறுதல்
பொருப்பு வலியை யிடத்திலவைத் தாய்மலர்ப் பூக்கணைசேர்
கருப்பு வலியை யொழித்தாய் பழமலைக் கண்ணுதலே.

இ - ள். பொருப்பு வலியை இடத்தில் வைத்தாய் - மலை
மகளை இடதுபாகத்தில் வைத்தருளினவரே!—மலர் பூ கணை
சேர் கருப்பு வலியை ஒழித்தாய் - (மன்மதனுடைய) மலர்க்
கணைநெருங்கிய கரும்புவில்லினது வன்மையைக் கெடுத்த
வரே!—பழமலை கண்ணுதலே - முதலிரியில்வீற்றிருக்கும்
நெற்றிக்கண்ணையுடையவரே!—விருப்பு வல் இயை முலை
யார் அணங்கினர் விண் உறுதல் - ஆசையை விளைக்கும் ரூதா
டுருவியை நிகர்த்த தனக்களையுடைய இவ்வுலகமடங்கை
யரது (இன்பத்தைவெறுத்து) தெய்வமகளிரது (இன்பத்தை
விரும்பி) விண்ணுலகத்தை யடைதல்,—இருப்பு வலியை
அகன்று பொன்வல்லியை எண்ணுதல் ஆம்—இருப்புவிலங்கை
வெறுத்துப் பொன்விலங்கை விரும்புதல்போலும். எ - று.

வல்லி என்பன இடைக்குறைந்தன. மலர்ப்பூ இருபெய
ரொட்டி. யாவருக்கும் வீடு பேற்றினன்றி இம்மைமறுமை
களிலே இன்பமில்லையென்பது கருத்து. சுஅ

கண்டந் தரிக்கும் விடத்தார் பழமலைக் கண்ணுதலார்
பண்டந் தரிக்கு மருங்களித் தார்தம் பழவடியா
ரெண்டந் தரிக்கு மரிதாரும் பாத ரிருங்கருமா
வெண்டந் தரிக்கு மதற்காய்ந் தவரெனு மெல்லியலே.

இ - ள். மெல் இயல் - மிருதுவான இயற்கையையுடைய
தலைவியானவள்,—கண்டம் தரிக்கும் விடத்தார் - கழுத்

திலே தரித்த வீஷ்ணுதையுடையவர், —பழமலை கண்ணுதலாரா-
பழமலையில்வாழும் நெற்றிக்கண்ணினர், —பண்டு அந்தரிக்கு
மருங்கு அளித்தார் - முற்காலத்திலே உமாதேவிக்கு இடப்
பாகத்தைத்தந்தவர், —தம் பழவடியார் எண் தந்து அரிக்கும்
அரிது ஆகும் பாதர் - தமது பழமையான அடியவர்களுடைய
கருத்தைமுடித்து வீஷ்ணுமூர்த்திக்கும் அரிதற்கரிதாக விள
ங்கும் திருவடிகளையுடையவர், —இரு கருமா வெண் தந்
தா - பெரிய பன்றியினது வெளுத்த கொம்பையணிந்தவர், —
இக்கு மதன் காய்ந்தவர் எனும் - கருப்புவில்லையுடைய மன்
மதனை யெரித்தவர், என்று சிவநாமங்களையே சிந்தித்திருக்
கின்றனள். எ - று [தோழி, தலைவிவருந்திய தன்மையுரை
தீதல்.]

சுசு

மெல்ல வணங்கு நினைவா வெதிர்த்திட வேனெடுங்க

ணல்ல வணங்கு வளையுடை யோடு நடந்திலை

கொல்ல வணங்கு மதிசுமந் தேவின்ற கொள்கையென்றோ

வெல்ல வணங்கு மலையாய் முதுகிரி வேதியனே.

இ - ள். வெல்ல வணங்கும் மலையாய் - முப்புறத்தை
வெல்லுதற்கு வில்லாகவளைந்துநிற்கும் மேருமலையையுடைய
வரே!—முதுகிரி வேதியனே - பழமலையில்வாழும் அந்த
ணரே!—வேல் நெடும் கண் நல்ல அணங்கு - வேலைநிகர்த்த
நெடியகண்களையுடைய நல்ல தெய்வப்பெண்போலும் என்
மகள், — வணங்கும் சினைவால் மெல்ல எதிர்த்திட - (உம்மை)
வணங்கும் சிந்தனையோடு மெல்ல முன்னேவா;—நீ வளை
உடையோடு நடந்திலை - தேவரீர் (அவளுடைய) வளையல்
களும் வஸ்திரமுமாகிய இவற்றோடுசென்றீரில்லை:—கொல்ல
அணங்கும் மதி சுமந்தே நின்ற கொள்கை என்றோ - கொ
ல்லம்படியருத்துகின்ற இளஞ்சந்திரனையும் தாங்கிக்கொண்
டே நிற்கின்ற தன்மையாதோ? அறியேன். எ - று.

[நற்றயிரங்கல்.]

௭௦

வேதிய வாவி தனக்காவி யாகிய வித்தகபெண
பாதிய வாவி மலர்த்தேன் பெருகும் பழமலையாழ
சோதிய வாவி வருவிடைப் பாகரின் றொண்டருறு
நீதிய வாவி யவரையென் றோசென்று நேர்குவனே

இ - ள். வேதிய - அந்தணரே!—ஆவிதனக்கு ஆவி
ஆகிய வித்தக - உயிர்க்குயிராகி விளங்குகின்ற ஞானசொரு
பரே!—பெண் பாதிய - அம்பிகையை அர்த்தபாகத்தில்
உள்ளவரே!—வாவி மலர் தேன் பெருகும் பழமலை வாழ் சோ
திய - தடாகங்களிலே பூக்களிலுள்ளதேன் பெருகிநிற்கும்
திருமுதுகுன்றத்தில் வாழ்கின்ற சோதிசொருபரே!—வாவி
வரு விடை பாக - தாவிச செல்லும் இடபத்தை நடாத்துப
வரே!—நின் தொண்டர் உறும் நீதி அவாவி அவரை என்று
சென்று நேர்குவனே - உம்முடைய அடியவர்கள் கைக்கொ
ண்ட ஒழுக்கங்களையவாவி அவரை எக்காலமடைந்து உய்
ந்து வாழ்வனே? எ - று. எக

நேரு மடியர் தமக்குற வாயவர் நேசமறச
சொரு மடியர் தமையனு காதவர் தும்பியினுற்
சாரு மடியர் மணிநிற வண்ணன் றரையிடந்து
தேரு மடியர் முதுகுன்ற வாணுதற் நீக்கண்ணரே.

இ - ள். தும்பியினுல் சாரும் மடியர் - யானையினுற்கி
டைத்த வஸ்திரததையுடையவரும்—நிறம் மணி வண்ணன்
தரை இடந்துதேரும் அடியர் - காந்திபெற்ற நீலமணிபோ
லும் நிறத்தையுடையதிருமாலானவர் பூமியைப்பிளந்து தே
டாரின்ற திருவடிகளையுடையவரும்—முதுகுன்றம் வாள்
றுதல் நீ கண்ணர் - திருமுதுகுன்றத்திலேவீற்றிருக்கும் காந்
திபெற்ற நெற்றியிலே அக்கினிக்கண்ணையுடையவருமாகிய

சிவபெருமான, —நேரும் அடியா தமககு உறவு ஆயவா-அன்
போடடைந்த அடியவர்களுக்கு உறவாகியிருப்பவர்;—நேசம்
அற சோரும் மடியர்தமை அணுகாதவர் - அன்புநீங்கச் சோ
ர்ந்துதிரியும் சோம்பலையுடையவர்களைச் சேராதவர். எ-று.

கண்ட ரவந்தனை நேர்ந்தாவ கருகக் களிற்றினைமுன
கொண்ட ரவந்தனை வானோர் செயுமுது குன்றனெடு
வண்ட ரவந்தனை நேர்வானைக் கோலம் மதனெனையும்
புண்ட ரவந்தனை சேர்தியென் றோதுமின் போமின்களை

இ - ள். வண்டர் - வண்டிகளை!—முன் கண்ட ரவந்தனை
நேர்ந்து ஆங்கு அருக களிற்றினை கொண்டு ஈர - முற்கால
த்திலே சிங்கத்தை யெதிர்த்தாற்போல அழிவையடையும்படி
யானையைக்கையிற் பிடித்து அதன துதோலையுரிக்க—வானோர்
வந்தனை செய்யும் முதுகுன்றனெடு - தேவர்கள் (உய்த்தோம்
உய்த்தோமென்று) வணங்கும் பழமலைநாதரோடு;—அம்மத
னன் எய்யும் கோல் புண் தீர வந்தனை - அந்த மன்மதனாவன்
பிரயோகிக்கும் பாணங்களால் நேரிட்ட புண்கள் நீங்கும்படி
(தேவரீர்) வந்து—அவம்தனை நேர்வானை சேர்தி என்று ஒது
மின் - சுகத்தையிழந்துகிடக்கும் எங்களுடைய தலைவியைக்
கூடுவீராகவென்று சொல்லுங்கள்;—போமின்கள் - விடை
பெற்று விரையச்செல்லுங்கள். எ - று

[வண்டுவிடுதூது.] வந்தனை முற்றெச்சம. வண்டா முதுகு
ன்றனெடு ஒதுமின் போமின் என இயையும். எ-று

போதுமின் மலை வகைவகை யாகவும் பொற்றொடியி
ரோதுமின் மலைதரின் வம்மினில்லையென்றோட்டினரேன்
மோதுமின் மலை வருமுனஞ் சாமென்று வண்கைமலர்
மோதுமின் மலைமகிழ்க்குன்றைவாணர் தம்முன் னடைந்தே.

இ - ள். அம் பொன் தொடியீர் - அழகிய பொன்னு லாகியவளையலையணிந்த பாங்குகளே!—வகை வகை ஆக மாலை போதுமின்-வகுப்புவகுப்பாக ஒழுங்குபடச் செல்லு வீராக;—மாலை மகிழ்குன்றைவாணர்தம் முன் அடைந்து ஒது மின் - விஷ்ணுவை மகிழ்ந்தடிமைகொண்ட பழமலைநாதருக் கெதிரே சென்று (யான் விரகத்தாற்படும்பாட்டைச்) சொல் லுவீராக;—மாலை தரின் வம்மின் - அவர் கொன்றைமாலை யைத்தந்தால் வாங்கிவருவீராக;—இல்லை என்று ஒட்டின ரேல் - கொடுப்பதில்லையென்று (உகங்களைத்) துரத்துவாரா யின்,—மின் மாது மாலை வரும் முனம் சாம் என்று வண் மலர்கை மோதுமின் - மின்னற்கொடிபோலும் தலைவியான வள் மாலைக்காலம் வருதற்குமுன்னமே சாவாளென்றுசொ ல்லி வளப்பம்பொருந்திய மலர்போலுங்கைகளால் (முகத்தி லே) அறைந்துகொள்ளுவீராக. ௭ - று.

கைமோதல் கைகளை ஒன்றோடொன்று தாக்கல்எனினும் அமையும். [தலைவி மாலைவிருப்புரைத்து விடுத்தல்.] எச முன்னஞ் சிலம்பு சிலையாக் கியநன் முதுகிரியாய் பொன்னஞ் சிலம்பு சிலம்புத லோடையிற் பூஞ்சிறக ரன்னஞ் சிலம்பு நடையிள மானை யனங்கனெய்து தன்னஞ் சிலம்பு குவளையல் லாது தணந்தனனே

இ - ள். முன்னம் சிலம்பு சிலை ஆக்கிய நல் முதுகிரி யாய் - முற்காலத்திலே மேருமலையை வில்லாகவளைத்த நல்ல பழமலைநாதரே!—பொன்னம் சிலம்பு ஓடையில் பூம் சிறகர் அன்னம் சிலம்புதல் சிலம்பும் நடையிள மானை - பொற் சிலம்புகள் மடுக்களிலுள்ள பொலிவுபெற்ற இறகுகள்வாய் ந்த அன்னங்களொலித்தலைப்போல ஒலிக்கும்படி நடக்கின்ற இளமைதங்கிய மான்போலும் எனதுபெண்மேல்,—அணங் கன் தன் அம்பு அஞ்சில் குவளை அல்லாது எய்து தணந்த

னன - மனமதஞனவன தன்னுடைய பாணம ஐந்தனுள்
நீலோற்பலமொழிந்த ஏனை நான்குபாணங்களையும் எய்து
இழந்து வறியனாயினான். எ - று.

[நற்றயிரங்கல்.] எனவே, நீலோற்பல மென்னும் பாண
த்தையேவிக் கொல்லுதலொன்றுதவிர ஏனைத் துக்கங்களெ
ல்லாம் விளைத்தனென்பது கருத்து. பஞ்சபாணங்களின்
செயல்களை, “நினைக்கு மரவிந்த நீள்பசுலை மாம்பூ - வனைத்
துணவு நீக்கு மசோகு - வனத்திலுறு, முல்லை கிடைகாட்டு
மாதே முழுநீலம் - கொல்லுமத நம்பின் குணம்.” என்னும்
வெண்பாவானறிக. மானை வேற்றுமைமாக்கம். எரு

தணந்த வளக்கரி மேனியளாங்கொல்வெண்சங்கினங்கண்
மணந்த வளக்கரி னின்றழு மோவல வாயுயிர்க்
குணந்த வளக்கரி தாமுது குன்றா னோங்கமா
கணந்த வளக்கரி யானேத் திறையன்றிக் காப்பிலையே.

இ - ள். வலவா - தேர்ப்பாகனே!—தணந்தவள் அக்
கரி மேனியன் ஆம் கொல் - என்னைப்பிரிந்த தலைவியான
வன், (காமத்தாற்கருகி) அந்த கரிபோலும் மேனியையுடைய
ளாவனோ?—வெண் சங்கு இனங்கள் மணந்த அளக்கரின்
நின்று அழுமோ - வெண்மையாகிய சங்குக்கட்டங்கள் கல
ந்த சமுத்திரம்போலக் (கண்ணீரைச்சொரிந்து) நின்று அழு
வனோ?—உயிர்கள் உள் நந்த அளக்க அரிது ஆம்முதுகுன்று
அரன் - ஆன்மாக்களுடைய மனங்களால் மிகவும் அளவிடு
தற்கு அரியதாகிய பழமலைநாதரும்—ஒங்கு அமரகணம் தவ
ளம் கரியான் ஏத்து இறை அன்றி காப்பு இலை - உயர்ந்த
தேவகணங்களும் (அவர்க்குத்தலைவனாகிய) வெள்ளையான
யையுடைய இந்திரனும் புகழும் தலைவருமாகிய சிவபெருமா
னையன்றி வேறே காப்பவரொருவருமில்லை. எ - று.

[பாசறைமுற்றி மீண்டதலைம்கள் பாகனோடு பரிந்தியம் பிழைது.] அளக்க என்னும் வினையெச்சத்தகரம் விகாரத்தாற் றொத்தது. என

காப்புக் கரியுந் திருமக னாயகன் காப்பவற்றின்
பூப்புக் கரியுந் தலையுடை யானும் பொருந்தவைத்தான்
மாப்புக் கரியுந் குயிலும் பயில்பொழில் வண்டில்லையான்
மூப்புக் கரியும் புலியுங்கொன் றீர்த்து முதுகுன்றனே

இ - ள். மா புக்கு அரியும் குயிலும் பயில் பொழில் வண் தில்லையான் - மாமரங்களிலே குடிபுகுத்து கிளிகளும் குயில்க ளும்சத்திக்கின்ற சோலைகளுமுந்த வளப்பம்பொருந்திய சிதம்பரததையுடையவரும்—மூப்பு கரியும் புலியும், கொன்று ஈர்த்த முதுகுன்றனே - மூதிர்த்த யானையையும் புலியையும் வதைத்துத் தோலையுரித்துத்தரித்த பழமலேநாதருமாகிய சிவ பெருமானே!—காப்புக்கு அரியும் திருமகன் நாயகன் காப் பவற்றின் பூப்புக்கு அரியும் தலை உடையானும் பொருந்த வைத்தான் - காத்தற்றொழிலுக்கு விஷ்ணுமூர்த்தியையும், இலக்குமி கணவராகிய அவ்விஷ்ணுவால் காக்கப்படும் சரா சரங்களினுடைய படைத்தற் றொழிலுக்கு (வைரவக்கடவு ளால்) கிள்ளப்பட்ட நடுத்தலைக்குறையையுடைய பிரமதே வரையும், (கர்த்தர்களாகப்) பொருந்தும்படி வைத்தருளி னார். எ - று. என

முதுமறை யந்த முதுபொரு ளேநன் முழுப்பணிக்கு
விதுமறை யந்த முடியாய் புராணம் விளங்கிரண்டொன்
பதுமறை யந்த முதுகுன்ற வாணநின் பாதம்வணங்
குதுமறை யந்தக ளைமார்பி லெம்மைக் குறுகிடினே.

இ - ள், முது மறை அந்தம் உறு பொருளே - பழமை யாகிய வேதமுடிவிலே பொருந்திய உண்மைப்பொருளே!—

நல் முழு பணிக்கு விது மறை அந்தம் முடியாய் - நல்ல முழு
ப்பாம்பாகியவாசுதிக்குப்பயந்த இளம்பிறைமறைகின்ற அழ
கிய திருமுடிமையுடையவரே!—விளங்கு இரண்டு ஒன்பது
புராணமும் அறை அந்த முதுகுன்றவாண - பிரகாசிக்கின்ற
பதினெண்புராணங்களும் துதிக்கின்ற அந்தப் பழமலையில் வா
ழ்பவரே!—நின் பாதம் உணங்குதும் - தேவரீருடைய திரு
வடிகளைத் தொழுமோம்;—எம்மை குறுகியன் அந்தகளை
மார்பில் அறை - எம்மைப் பிடிக்கவந்தால் இயமனை மார்பின்
கண்ணே மோதுவீராக. எ - று.

எஅ

குறுகு முனிவனை யன்றாண்ட விம்முது குன்றனுக்கு
மறுகு முனிவனை செய்தாலுப் வாரெவர் வந்தருளென்
றறுகு முனிவனை போதுமி டார்நம ஞர்முனிவு
முறுகு முனிவனை யெய்தா ரறிவறு மூடரினே.

இ - ளீ. குறுகும் முனிவனை அன்று ஆண்ட இம்முதுகு
ன்றனுக்கு - குறுகிய அகத்தியமகாமுனிவரை முற்காலத்
திலே அடிமைகொண்டருளிய இந்தப் பழமலையாதருக்கு—
வந்து அருள் என்று உனி அறகும் வனை போதும் இடார்—தே
வரீரெழுந்தருளியவந்து அனுக்கிரகிக்க வேண்டுமென்று தியானி
த்து அறுகையும் தொடுத்தபூக்களையும் சாத்தாதவர்களும்—
நமனார் முனிவு முறுகு முன் இவனை எய்தார் அறிவ அறம்
மூடரின் - இயமனார் வருத்ததற்குக் கோபமுதிருதற்கு முன்
னரே இப்பழமலையாதரை அடைக்கலமாக அடையாதவரு
மாகிய அறிவில்லாத மூடர்களைப்போல—மறுகும் முனிவு
அனை செய்தால் உய்வார் எவர் - (பெண்கள்) மயங்குதற் கே
துவாகிய கோபத்தை மாதாவே செய்வாளாயில் உலகத்திலே
உய்வார்யாவர்? எ - று.

[நம்முள்முனிவுகண்டு தலைவிலருந்தல்.] உனி இடைக்குறை.
முதுகுன்றனுக்கு இடார் என இயையும்.

எக

மூடா நமாதி மிரையடைந் தாயலென் முன்னணுகன்
மீடா நமாதி பெருமா லுதைக்கினு மெய்ப்புகழைப்
பாடா நமாதி யெழுத்தைந்து மோதிப் பழமலைவாழ்
வீடா நமாதி யடியா ரடியருண் மேவினமே.

இ - ள். மூடா நமா - மூடனாகிய இயமனே!—பழமலை வாழ் வீடு ஆம் நம் ஆதி - (யாம்,) முதலுன்றத்தைத் தாம்வீற்றிருக்கும் வீடாகக்கொண்டிருக்கும் நமது ஆதிப்பொருளாகிய சிவபெருமானுடைய—மெய் புகழை பாடா - உண்மையாகிய கீர்த்திகளைப்பாடி,—நம ஆதி ஐந்து எழுத்தும் ஒதி - நகரமுதலாகிய பஞ்சாக்கரங்களையும் உச்சரித்து,—அடியார் அடியருள் மேவினம்—(அக்கடவுளுடைய) அடியவர்களுடைய அடியவர்கூட்டத்துள்ளே தங்கியிருக்கின்றோம்; ஆகையால்,—நிமிரை அடைந்து ஆயல் - அகங்காரங்கொண்டு (என்னுடையகுணங்களை) ஆராய்ந்துபாராதே;—என்முன் அணுகல் - எனக்குமுன்னும் வாராதே;—மீள் - மீண்டுவிடு; (மீளாதெதிர்ப்பையேல்,)—இனும் பெருமான் உதைக்கு தானம் ஆதி - இன்னுமொருமுறை சிவபெருமானுதைக்கு இடமாவாய். எ - று. இன்னும் என்பது குறைந்து நின்றது. ௮௦

மேவத் தகரை யிவர்மக வீன்றதொல் வெற்பாச
சேவத் தகரை வொடுபூசித் துன்னேவிண் செல்வமுறம்
பூவத் தகரை நருவே மெமக்குரின் பொங்கருளா
லோவத் தகரை வகைப்பாச முந்தம் முரங்குலந்தே.

இ - ள். தகரை மேவ இவர் மகவு ஈன்ற தொல்வெற்பு அரச - (நாரதர்புரிந்த யாகத்திற்குநன்றி உலகத்தையழிக்கத்தொடங்கிய) ஆட்டுக்கடாவை (வாகனமாக) விரும்பியேறிய முருகக்கடவுளைப்பெற்ற பழமலைநாதரே!—சே அத - இடபவாகனத்தையுடையபிதாவே,—எமக்கு நின் பொங்கு அருளால் ஐவகை பாசமும் தம் உரங்குலந்து ஓவதகர் *

எங்களுக்குத் தேவரீருடைய மிக்கதிருவருளால், ஐவகைப்பட்ட பாசங்களும் தம்முடைய வன்மைகுறைந்து நீங்கும்படி சேதிப்பீராக; சேதிக்கில்,—உன்னை கரைவொடு பூசித்து விண் செல்வம் உறும் பூவத்தகரை நகுவேம் - உம்மைஉருக்கத்தோடு வழிபட்டு விண்ணுலகபதவியை விரும்பியடையும் உலக வியாபாரிகளைப் பழித்துச்சிரிப்பேம். எ - று.

மேவ வினையெச்சத்திரிபு. ஐவகைப்பாசம் - ஆணவம், கன்மம், மாயை, மாயேயம், திரோதாயி. அக

குலையா நிலமும் விசம்புந் தொழுமுது குன்றமதிக்
கலையா நிலமும் மடியழல் காயவக் காய்கனலின்
மலையா நிலமு முடன்கூட வேமெனை வாங்குகழைச்
சிலையா நிலமு மெமதில்ல மாய்நின்று சீறுவனே.

இ - ள். குலையா நிலமும் விசம்பும் தொழுமுது குன்றமதிக் குன்ற - குன்றுதலில்லாத மண்ணுலகத்தாரும் விண்ணுலகத்தாரும் வணங்கும் பழமலையாதரே!—மதி கலை ஆம் நில அழல் மும்மடி காய - சந்திரகலைகளிலுண்டாகின்ற சந்திரிகையானது அக்கினியினும் மூன்றுபங்கு அதிகமாகச்சுட—அக்காய்கனலின் மலையாநிலமும் உடன் கூட வேம் என—அந்தச் சுடுகின்ற அக்கினியோடு தென்றற்காற்றும் துணையாகச் சேரா (அதனால் உடலம்) வேகின்ற என்னை,—வாங்கு கழை சிலையான் இலமும் எமது இல்லமாய் நின்று சீறுவன் - வளைத்த கருப்புவில்லையுடைய மன்மதஞானவன் (தனக்கு) வீடும் எம்முடைய வீடாகக் குடியேறிநின்று (பாணங்களைப்பொழிந்து)கோபிக்கின்றான்: யான் யாதுசெய்வேன். எ-று. [தலை விவருந்தல்.] நிலா என்பது குறுகிநின்றது. அஉ

சீறிரை யாக மதியுணும் பாம்பணி செல்வமறை
மாறிரை யாக மலிமுது குன்ற மருவுதற்குச்

சேறிரை யாகயி லாச விலாசசு தேவவென்மின்
 ரோறிரை யாக நிலையென்று வாழன்மின் ரொண்டர்களே.

இ - ள். தொண்டர்களே - அடியார்களே!—சீறு இரை ஆக மதி உணும் பாம்பு அணி - சிற்றுணவாகச் சந்திரனைக்க வர்ந்துதின்னும் நாகக்களையணிந்த சிவபெருமானுடைய—, செல்வம் மறைமால் திரை ஆக மலி முதுகுன்றம் மருவுத் தற்கு சேறிர - சிறப்பாகிய வேதங்கள் பெரிய அலைகடல் போல முழங்கும் பழமலையையடைதற்குச் செல்வீராக;— ஐயா கயிலாச விலாச சுதேவ என்மின் - தலைவரே! கைலாசமலையையுடையவரே! எவரும் திருவோலக்கவகொண்டருள்பவரே! நல்லகடவுளே! என்று தோத்திரஞ்செய்வீராக;— தோல் திரை ஆகம் நிலை என்று வாழன்மின் - தோலானது திரைந்தழியும் இச்சரீரத்தை நிலையென்றுவாழ நினையாதொழிவீராக. எ - று.

பாம்பணி வினைக்குறிப்புப்பெயர். பாம்பணி முதுகுன்றம் என இயையும். திரை ஆகுபெயர். அங்

தொண்டரைக்கூடல்விழையார்பொழின் மலர்த்தூளுதிர்ந்தல் விண்டரைக் கூட லறவுறல் போலுந்தொல் வெற்புறுமைக் கண்டரைக் கூட லுடையாரைப் போற்றிலர் கற்றறியா மிண்டரைக் கூடல் வழியே நடத்துபு வீழ்த்துவரே.

(இ - ள்.) தொண்டரை கூடல் விழையார் - அடியவரைக்கூடிவாழ்தலை விரும்பாதவர்களும்—பொழில் மலர் தூள் உதிர்ந்தல் விண் தரைக்கு ஊடல் அற உறல் போலும் தெரல் வெற்பு உறும்மை கண்டரை - சோலைகள் மலர்களிலுள்ள மகாந்தகநிலாச சிந்துவது, தேவலோகமானது இப்பூவுலகத்திற் றடாகிய பிணக்கை நிவர்த்திக்க வருதலை நிகர்க்கின்ற பழமலையில்வீற்றிருக்கும் நிலதண்டத்தையுடையவரும்

கூடல் உடையாரை போற்றிலர் - நானமாடக்கூடலை யுடையவருமாகிய சிவபெருமானை வணங்காதவர்களும்—கற்று அறியா மிண்டர் - (அக்கடவுளுடைய கீர்த்திகளை) ஆய்ந்தறியாத அகங்காரிகளுமாகிய கீழ்மக்கள்;—ஐ கூடு அல் வழியே நடத்துபு வீழ்த்துவர் - சிலேத்துமக்கடாகிய இவ்வுடம்பைத் தீயவழியிலே செலுத்திப் பிறவிப்படுகுழியிலே தள்ளுவர். ௭-று.

விழையார் போற்றிலர் கற்றறியாமிண்டர் வீழ்த்துவர் என இயையும். பூத்துகள் பொன்மயமாயிருத்தலின் விண்ணுலகிற் குவமையாக்கினார். அச

வீழி வலஞ்சுழி தில்லை சிராப்பள்ளி வேதவனம்
காழி வலஞ்சுழி யன்மேவு குன்றைக் கடவுள்விடி
ஞாழி வலஞ்சுழி வெள்வளை யானனை யன்னகல்விப்
பாழி வலஞ்சுழி யுந்தியுள் வாங்குவர் பாவையரே.

இ - ள். வீழி வலஞ்சுழி தில்லை சிராப்பள்ளி வேதவனம் காழி வலம் சுழியல் மேவு குன்றை கடவுள் விடின - திருவீழிமிழலை திருவலஞ்சுழி சிதம்பரம் திரிசிரபுரம் வேதாரணியம் சீர்காழி திருவல்லம் திருச்சுழியல் என்னும் இத்தலங்களில் வீற்றிருக்கும் பழமலைநாதர்விட்டுப்பிரிந்தால்,—பாவையர் சுழி உந்தி - பிரிந்தமங்கையர், கூடற்சுழிகளை எழுதியெழுதி,—ஆழி வலம் சுழி வெள்வளையான் அனைஅன்னகல்வி பாழி வலம் உள் வாங்குவர் - சக்கரத்தையும் வலம்புரியாகிய வெள்ளிய சங்கையுமுடைய விஷ்ணுவூர்த்தியினது சயனமாகிய ஆதிசேஷனைநிகர்த்த கல்வியினது பெரிய வன்மையையும் உள்ளே யிழந்து வருந்துவர். ௭ - று.

[தலைவன் பிரிந்துழித் தலைவிழதலோர் கூடற் றீழிழைத்து வருந்தல்.] கல்வியிற்சிற்றந்த மகளிர்க்கும் கணவனைப்பிரிந்திருத்தல் கூடாதாகலின், குன்றைக்கடவுள்விடின கல்வி

ப்பாழிவலம் உள்வாங்குவரென்றா. வலலம் என்னுந்தலம்
வலமெனநின்றது. வலமும் என்னும் உம்மை விகாரத்தாற்
ரெக்கது. அரு

பாவல ருக்கு மலிபொரு ளீந்துகொள் பாட்டினர்க்கு
மேவல ருக்கு மழுவார்க்கு நன்முது வெற்பினுக்குக்
காவல ருக்கு மயலாகி நின்று கலங்குகின்ற
யாவல ருக்கு விளைநில மாயினை யாயிழையே.

இ - ள். ஆய் இழையே - ஆய்ந்த ஆபரணத்தைத் தரி
த்த என்மகளே!—பாவலருக்கு மலி பொருள் ஈந்து கொள்
பாட்டினர்க்கு - சந்தரமூர்த்திராயனாருக்கு மிகுந்ததிரவியங்
களைக் கொடுத்து ஏற்றுக்கொண்ட திருப்பாட்டையுடையவ
ரும்—மேவலர் உக்கும் மழுவார்க்கு - சத்துருக்கள் அழிந்தொ
டுங்குதற்கு ஏதுவாகிய மழுப்படையையுடையவரும்--நல்முது
வெற்பினுக்கு காவலருக்கு - நல்ல பழமலைக்குத் தலைவருமா
கிய சிவபெருமானுக்கு—மயலாகி நின்று கலங்குகின்றாய் -
மயக்கங்கொண்டிரின்று கவலைப்படுகின்றாய்:—ஆ அலருக்கு
விளைநிலம்ஆயினை - ஆச்சரியம்: பழிச்சொல்லுகளுக்கு நீ ஒரு
விளைநிலமுமாயினாய். எ - று.

[நற்றயிரங்கல்.] பாவலர் எனபதற்கு திருஞானசம்பந்
தமூர்த்திராயனார்முதலிய ஏனைப்பாவலர்களைக் கொள்ளி
னும் அமையும். அரு

ஆயக் கலையக லுஞ்சீர் முதுகுன் றரசமுனஞ்
சாயக் கலைய னிமிர்த்தசெம் மேனிய தப்பலில்லா
னேயக் கலைய புழுக்க டெனுமுட னேயமெல்லா
மாயக் கலைய மலமாயை கன்மங்கள் வந்தருளே.

இ - ள். ஆய கலை அகலம்சீர் முதுகுன்று அரச - ஆரா
ய்ந்து பார்க்குங்கால் கலைஞானங்களுக்கும் அப்பாற்பட்டுவின

வரும் புகழினையுடைய பழமலையந்தாதரே!—முனம் சாய கலையன் நிமிர்த்த செம்மேனிய - முன்னொருகாலத்தில் (திருப்பனந்தாளில் தாடகையின் பொருட்டுத்) தாழ்ந்து குங்குலியக் கலையநாயனாரால் நிமிர்க்கப்பட்ட செவ்விய திருமேனியையுடையவரே!—தப்பல் இல்லான் நேயம் கல் ஐய - தவறாதெறிந்த சாக்கியநாயனாது அன்பாகிய கற்களையுடைய தலைவரே!—புழு கூடு எனும் உடல் நேயம் எல்லாம் மாய - புழுக்கள்மலிந்த கூடென்று சொல்லப்படும் இந்தத் தேகாபிமானமெல்லாம் கெடவும்,—மலம் மாயை கன்மங்கள் கலைய வந்து அருள் - ஆணவம் மாயை கன்மமென்னும் மும்மலங்களும் கலைத்து நீங்கவும், (தேவரீரெழுந்தருளி) வந்து (அடியேனுக்கு) அனுக்கிரகிக்கவேண்டும். எ - று. அஎ

வந்திக்க நாவி னினையே வழுத்த மலர்விழியான
முந்திக் களுவி தொலைத்தோய் நினது முதுவெற்பையே
சிந்திக்க நாவி மதநாறு மாதரைச் சேருமின்ப
நந்திக் களுவி னொழிவாமென் றுன்னுற நல்குதியே.

இ - ள். மலர் விழியால் முந்து இக்கன் ஆவி தொலைத்தோய் - (மேனோக்கிய) செந்தாமரைமலர் போலும் அக்கினிச்சுண்ணினால் முற்காலத்திலே கருப்புவில்லையுடைய மன்மதனுயிரை நீக்கினவரே!—நினையே வந்திக்க - தேவரீரையே வணங்கவும்,—நாவில் வழுத்த - (தேவரீரையே) நாவினுற்று திக்கவும்,—நினது முதுவெற்பையே சிந்திக்க-தேவரீருடைய பழமலையையே தியானிக்கவும்,—நாவி மதம் நாறும் மாதரை சேரும் இன்பம் நந்தி களுவின் ஒழிவாம் என்றுஉன்னுற நல்குதி-கஸ்தூரிமணங்கமழும் பெண்களைக்கூடியிணைதலாலுண்டாகும் சிற்றின்பமானது கெட்டுக் களுவைப்போலப்பொய்யாக அழிந்துபோமென்று நினைக்கவும், எனக்கருளுவீராக. எ - று. நினையே வெற்பையே என்னும் ஏகாரங்கள் பிரிநிலை.

நல்குர வேநல் லுரைதான் முதுகுனறா நாட்டுனக்குச
சொல்குர வேநல் குரவுறு வேல தொடைகன்பல
மல்குர வேனலி தண்விட்ட கம்புக்க மாணையிந்த [யே.
வொல்குர வேனல் லிடைக்கொடு போகலென் றேதிலே

இ - ள். குரவே - குராமரமே!—நல் குரவு உறு வேல -
நல்ல குராமாலையையணிந்த வேற்படையையுடைய தலே
வனே!—எனல் பல தொடைகள் மல்கு உரம் இதண் விட்டு
அகம் புக்கமாணை - தினைப்புனத்தின்கணுள்ள பலகட்டுக்கள்
பொருந்திய வலிய பரணைவிட்டு வீட்டையடைந்த மான்போ
லும் பெண்ணை,— அல்லிடை கொடு போகல் - இராக்கால
திலே (தனித்துக்) கொண்டு செல்லாதே;—இந்த ஒல்குரவு
என் - இந்த இழிதொழில் (உனக்கு) யாதுக்கு?—என்று
ஒதிலே—என்று சொன்னாயில்லை,—முதுகுன்றார் நாட்டு நல்லு
ரைதான் உனக்கு நல்குரவே சொல் - பழமலையநாதாது நாட்
டின்கண்ணே நல்லவசனமும் உனக்குத்தரித்திரமா?சொல்லு
வாயாக. எ - று

[நற்றய் தூவொடுபுலமபலி.] உரைதானும் எனனும உம
மை விகாரத்தாற்றெக்கது. அநு

ஒதித திருக்கு மொழிவதல் லாமலுன் னுண்மைநிலை
சாதித் திருக்கு மியல்புதந் தாயிலே தன்மையெல்லாம்
போதித திருக்கு மொழிகுன்றை வாண பொருப்புதவுஞ்
சோதித் திருக்கு மரிபாக சுத்தரன் றாதுவனே.

இ - ள். தன்மை எல்லாம் போதித்து இருக்கும் ஒழி
குன்றை வாண - அருட்டிறங்கலையெல்லாம் (ஆன்மாக்களு
க்கு) உணர்த்தி (முற்றும் ஒதும் ஆற்றலின்மையால்) வேதங்
களும் ஒடுகுகிற்கும்பழமலையநாதரே!—பொருப்பு உகவும்
சோதி திரு குமரி பாக - இமய மீன்ற பிரகாசம்பெற்ற அழ

கிய உமாதேவியினது ஓர்பாகத்தை யுடையவரே!—சந்தரன் தூதுவனே - சந்தரமூர்த்திநாயனருக்குத் தூதாகச்சென்ற வரே!—ஒதி திருக்கு மொழிவது அல்லாமல் - சில தூல்களைக் கற்று விபரீதப்பொருள்களைச் சொல்லுவதையேயன்றி,— உன் உண்மை நிலை சாதித்து இருக்கும் இயல்பு தந்தாய் இலை - உமது உண்மையாகிய முத்திகிலையில் வழுவாதுபழகிச் (சமாதியோடுகூடி) இருக்கும் சுபாவத்தை (அடியேனுக்குத்) தந்தருளினீரில்லை. எ - று.

நூதுகண் டாலு மதியணி வேணியர் துன்னிவந்தென்
காதுகண் டாலு முடன்மூக்கின் பெய்கநல் காரெனவெம்
மாதுகண் டாலு முவக்கப் படுமொழி வந்தனன்கார்ப்
போதுகண் டாலு மயில்வாழ் பொழிற்பழம் பூதரனே.

இ - ள். கார் போது கண்டு ஆலும மயில் வாழ் பொழில் பழம்பூதரனே - கார்காலத்தைக்கண்டு ஒலித்து ஆடாநின்ற மயில்கள் வாழ்கின்ற சோலைகள்குழந்த முதுகிரிநாதரே!—கண்டாலும் உவக்கப்படும் மொழி எம் மாதா - கற்கண்டினாலும் விரும்பப்படுகின்ற மதூரமொழியையுடைய எமது தலைவியானவள்,—மதி அணி வேணியர் தூது கண்டாலும் - சந்திரனைத்தரித்த சடைமுடியையுடைய சிவபெருமான் (நானனுப்பிய) தூதுவரைக்கண்டாராயினும்—துன்னிவந்து என் காது கண் தாலும் உடல் மூக்கு இன்பு எய்த நல்கார் என - (என்னிடத்தே) நெருங்கிவந்த காதும் கண்ணும் நாவும் உடலும் மூக்குமாகிய ஐம்பொறிகளும் (கேட்டு கண்டு உண்டு உற்று உயிர்த்து அறிதலாகிய) ஐவகையின்பங்களையும் அனுபவிக்கும்படி அருளாரென்று வெறுத்து,—வந்தனள் - (இரவுக்குறியிடைபட்டு விடியற்காலையில்) வீடுவந்தேசேர்ந்தனள். எ - று.

[இரவுக்குறி பிழைத்தமை இழைவழி கிதுளையுரைத்தல்.]
தாலும் என்னும் உம்மை ஏனையிடத்துங் கூட்டப்பட்டன. ௬௬

பூதர நன்று சிலைக்கென்று கொள்ளும் புராந்தகனார்
சீதர னன்று பொழிலெனுங் குன்றைத் திருநகரார்
காதர னன்றும் விழிபெறு மாறுடைக் கண்ணுதலார்
மாதர னன்று வருமதிக் கோய்தலை மாற்றிலரே

இ - ள். சிலைக்கு பூதரம நன்று என்று கொள்ளும் புராந்தகனார் - வில்லாதற்கு மேருமலையே நல்லதென்று வளைத்துக் கையிற் கொண்ட திரிபுராந்தகரும்—சீதரன் அன்று எனும் பொழில் திருகுன்றை நகரார் - மாயவனென்று மயங்கிப் பின்னர் அன்றெனத்தெளியும் சோலைகள் சூழ்ந்த திருமுதுகுன்றமென்னும் தலத்தையுடையவரும்—காதரன் அன்றும் விழி பெறுமாறு உடை கண்ணுதலார்-திவினைத்தொடர் பையுடைய யான் (கேவலத்திற்கிடந்த) அக்காலத்தும் அருள் நோக்கம் பெறும்படி என்னையடிமையாகவுடைய நெற்றிக் கண்ணருமாகிய சிவபெருமான்,—அனன்று வரும் மதிக்கு மாதர் ஓய்தலை மாற்றிலர் - தழலைப் பரப்பிவருகின்ற சந்திரனுக்கு (தன்னைவிரும்பிய) மகளிர் வருந்திநிற்பை நீக்கிஒரில்லை; எ - று. [நற்றயிரங்கல்.] ௬௭

மாற்குச் சிவந்த மலர்த்தாண் முதுகிரி வாணனமறை
தூற்குச் சிவந்த விராப்பொரு ளென்பவர் நோக்குளன்வே
கோற்குச் சிவந்த விறலாள் னின்னுங் குறுகிலனிம் [ன்
மேற்குச் சிவந்த தறியே ளிவட்டு விளைவதுவே.

இ-ள். மாற்கு உச்சி வந்த மலர் தாள் முதுகிரி வாணன்-
விஷ்ணுமூர்த்திக்கு உச்சியிற்றரிக்கக்கிடைத்த தாமரைமலர்
போலும் திருவடிகளையுடைய பழமலைநாதரும்—மறைநூற்கு

சிவம் தவிராப்பொருள் என்பவர் நோக்கு உளன் - வேத நூலுக்குச் சிவபெருமானொருவரே நீங்காப்பரம்பொருளென்று நிச்சயித்துரைக்கும் அன்பர்களுடைய காட்சிக்கெளிய வரும்—வேள் கோற்கு சிவந்த விறல் ஆளன் - மன்மதனுடைய மலரம்புகள்பொருட்டுக் கோபித்த வெற்றியையுடைய வருமாகிய சிவபெருமான்,—இன்னும் குறுகிலன் - இதுகாறும் வந்தாரில்லை;—இம்மேற்கு சிவந்தது - இம்மேலைத்திசையோ? செவ்வானமாயிற்று;—இவட்கு விளைவது அறியேன் - இனி இப்பெண்ணுக்கு உண்டாகுந் துன்பங்களை யானறியேன். எ - று. [பாலையம்பொழுதுகண்டு நற்றியிரங்கல்.]

விளைய வளையு மணிகெல் வயன்முது வெற்பிறைவ
னளைய வளையு முறவுடை யானவ் வனங்கசிலை
வளைய வளையு முடையுந் துறந்து வருந்துறும்பு
விளைய வளையு மொருபுடை சார விருத்திலனை.

இ - ளீ. மணி விளைய வளையும் கெல் வயல் முதுவெற்பு இறைவன் - மணிகொண்டு விளைதலால் சாய்கின்ற நெற்பயிர்களையுடைய வயல்களுக்குழந்த பழமலைநாதரும்—அளைய அளையும் உறவு உடையான் - அன்போடும் அடிமைபுக (அவரிடத்தே) தாமுகங்கலக்கும் நட்பையுடையவருமாகிய சிவபெருமான்,—அவ்வனங்கன் சிலை வளைய - அந்த மன்மதனுடைய கருப்புவிவ்வளைந்தவுடனே—வளையும் உடையும் துறந்து வருந்துறும் இவ்விளையவளையும் ஒரு புடை சார இருத்திலன் - வளையல்களையும் வஸ்திரத்தையுமிழந்து துக்கித்துக் கிடக்கின்ற இந்தச் சிறுபெண்ணையும் ஒருபக்கத்திலே தங்கும்படி வைத்தாரில்லை. எ - று. [நற்றியிரங்கல்.] ௧௪

இருத்த விருப்ப திடத்திலல் லாம விருப்பலென
நிருத்த விருப்ப முதுகுன்ற வாணனை நீவலியுஞ்

செருத்த விருப்ப வுத்தியை யாருணச் சிந்தைசெய்வர்
திருத்த விருப்ப வலையாவர் மெல்லுவர் தேமொழியே.

இ - ள். தே மொழியே - தேன்போலும் மொழியை யுடைய எனது மகளே!—இருத்த இருப்பது இடத்தில் அல்லாமல் இருப்பல் என - (தேவரீர்) இருத்திவைக்க நானிருந்துவாழ்வது இடப்பாகத்திலல்லாமல் (மற்றொருதானங்களில்) இருந்து வாழமாட்டேனென்று—கிருத்தம் விருப்பம் முதலுன்றவாணனை நீ உலியும் செரு தவிர் - நடனத்தின்கண்ணே ஆசையையுடைய பழமலையாதலா நீ உலிந்துவாதாடும் சண்டையைவிட்டுவிடு;—உப்ப உத்தியை உண யார் சிந்தை செய்வர் - உப்பையுடைய சமுத்திரநீரைக் குடிப்போமென்று யாவர்நினைப்பார்;—இருப்பு திருத்த அவலை யாவர் மெல்லுவர் - இரும்பினாலே திருத்தமாகச்செய்யப்பட்ட அவலை யாவர்மென்று தின்பார். எ - று.

[நற்றியிரங்கல்.] முடியாதென்பது கருத்து. கூடு

தேவியு மாணும் விளையா டிடமுடைச் செங்கணுத
லாவியு மாணும் வருஞ்சீர் முதலுன்ற றணிவிழவைக்
காவியு மாணும் விழியாய்கண் டெய்தெனக் கண்மறுகி
னேவியு மாணும் மகட்கிடர் நீர்செய்தி ரேழையரே.

இ - ள். ஏழையரே - பேதைமையுடைய தாய்மார்களே!—காவியும் மாணும் விழியாய் - (பிறவற்றையெயுன்று) நீலோற்பலமலரையும் ஒப்பாகின்ற கண்களையுடைய புதல்வியே!—முதலுன்றதேவியும் மாணும் விளையாடு இடம், உடைநுதல் செங்கண் ஆவியும் ஆனும் வரும் - திருமுதலுன்றத்திலே, உமாதேவியும் மாணும் விளையாடாகின்ற இடதுபக்கத்தையுடைய சிவந்த நெற்றிக்கண்வாய்தளமதுயிர்போலும் சிவபெருமானும் (அவரெழுந்தருளும்) இடபவாகனமும்வருகின்ற—சீர் அணி விழவை கண்டு எய்து என கண் மறுகின்

ஏவி - சிறப்புப்பொருந்திய அழகிய திருவிழாவைத் தரிசித்த
வரக்கடவாயென்று விசாலம்பெற்ற வீதியிலே அனுப்பி,—
உமால் தும் மகட்கு இடர் நீர் செய்திர் - உங்களுலேயே
உங்களுடையபுத்திரிக்குத் துக்கங்களை நீங்கள் செய்தீர்கள்;
எ-று. [தலைவிவந்தநங்கண்டோர் தாய்மாரை நிந்தித்தல். கூக

ஏடலை யாறு கிழித்தெதி ரேறவிண் ணேறுபுகழ்ச்
கூடலை யாறு புலியூர் மகிழ்முது குன்றற்பெற்ற
வேடலை யாறு முயிர்த்தெடுத்த தேந்துபு மென்கைகொடித்
தூடலை யாறு வருகவென் பாரால் லுமைதனையே.

இ - ள். ஏக அலை ஆறு கிழித்தது எதிர் ஏற விண் ஏறு
புகழ் - (திருஞானசம்பந்தமூர்த்திராயனார் திருப்பாசரமெழு
திய) பனையேகி அலையையுடைய வைகையாற்று நீரைக்கிழித்
தெதிரேசெல்ல விண்ணுலகமளவுஞ் சென்ற கீர்த்தியையு
டைய—கூடல் ஐயாறு புலியூர் மகிழ் முதுகுன்றர்—மதுரை
யும் திருவையாறும் சிதம்பரமுமாகிய தலங்களை விரும்பிவீற
றிருக்கின்ற பழமலைநாதரானவா,—பெற்ற வேள் தலை ஆறும்
உயிர்த்தது எடுத்து ஏதுபு மென்கை கொடுத்தது - தாமபெ
ற்ற முருகக்கடவுளை ஆறுதலைகளினுச்செயினும் மோந்து இர
ண்டுகையினும் தழுவியெடுத்தது ஏந்திகல்காண்டிமெல்லிய
கைகளிலே கொடுத்தது,—தல உமைதனை ஊடலை ஆறு வருக
என்பார் - தல்ல உமாதேவியாரைமோக்கி நீ பிண்கையொழி;
சமீபத்திலேவரக்கடவாய் என்று சொல்லுவார். எ - று. கூக

உமையிடப் பாக எலவகூர் முதுகுன் றுடையனராச்
சுமையிடப் பாக வரிதே டடியுறத் தாமலர்க
டமையிடப் பாக மருவுவ ரேலவா தங்களைப்பா
ரமையிடப் பாக னணுகா னுதைநினைத் தஞ்சவனே.

இ - ள். உமை இடம் பாகன - உமாதேவியாரை இடது
பாகத்திலுடையவரும்—தலம் கூர் முதுகுன்று உடையன் -

நன்மைமிருந்த பழமலையையுடையவருமாகிய சிவபெருமானது, —அரா சமை இடப்பு ஆக அரி தேடு அடி உற - ஆதி சேஷனுக்குச் சமையாகிய இப்பூவுலகமானது பிளவுபட விஷ்ணுமூர்த்தியினால் தேடப்பட்ட திருவடிகளிலே பொருந்தும்படி, —தூ மலர்கள் தமை இடபாகம் மருவுவரேல் - சுத்தமாகிய புஷ்பங்களைக்கொண்டு அருச்சிக்கப் பரிபக்குவத்தை அடைவாராயின், —அவர் தங்களை பாரம் மையிடம் பாகன் அணுகான் - அவர்களைப்பிடிக்கும்படி, கனத்த ஏருமைக்கடாவைச் செலுத்தும் இயமனானவன் கிட்டான், —உதை நினைந்து அஞ்சுவன் - (முன்பு உதைத்த) உதையை நினைத்துக்கொண்டு பயந்தோடுவன். எ - று.

முதுகுன்றுடையன் அடி என இயையும். கூஅ

அஞ்ச வணத்தை வரன்முறை யோத வரக்கெறிந்த
பஞ்ச வணத்தை மருவுமென் றுளுமை பாகமொடு
செஞ்ச வணத்தை யனையரின் கோலமென் சிந்தையுற
விஞ்ச வணத்தை மகிழ்குன்றை வாண விரும்புவனே.

இ - ள், விஞ்ச உவணத்து ஐ மகிழ் குன்றைவாண மேம்பட்டகருடவாகனத்தையுடையவிஷ்ணுமூர்த்தியானவர் விரும்பிவணங்கும் பழமலையாதரே! —அஞ்ச வணத்தை வரன் முறை ஓத - பஞ்சாக்ஷரத்தைக் கிரமப்படியே உச்சரிக்கவும், —அரக்கு எறிந்த பஞ்ச வணத்தை மருவும் மென் தாள் உமை பாகமொடு - செந்நிறத்தை வீசுகின்ற பஞ்சினது அழகைப்பொருந்திய மெல்லிய திருவடிகளையுடைய உமாதேவியார் பொருந்திய இடப்பாகத்தோடு, —செம்சுவணத்தை அனைய நின் கோலம் என் சிந்தை உற விரும்புவன் - சிவந்த பொன்னைநிகர்த்த தேவரீருடைய திருமேனி என்னுடைய மனதிலே எக்காலமும் நிலபெறவும், ஆசைப்படுகின்றேன். எ - று. வர்ணம் என்பன வணம் என நின்றன. கூக

விருத்தா சலசங் கராமலை மாது விழிகளிக்கு
நிருத்தா சலசந் திரன்போ லுடம்பிடை நின்றவர்தம்
கருத்தா சலசம் பவமிலர்க் காண்டறங் காட்டியசொற்
நிருத்தா சலசந் தமியேன் தலைக்குன் நிருவடியே.

இ - ள். விருத்தாசல - பழமலையையுடையவரே!—சங்
கரா - சுகஞ்செய்பவரே!—மலை மாது விழி களிக்கும் நிருத்
தரீ - உமாதேவியாருடைய கண்கள்களிக்கும் நடனத்தை
யுடையவரே!—சலம் சந்திரன் போல் உடம்பிடை நின்றவர்
தம் கருத்தா - சலத்திற்காணப்படும் சந்திரன்போலத் தேகத்
தின் கண்ணேரின்ற மெய்ஞ்ஞானிகளுடைய கருத்தரே!—
சலம் சம்பவம் இலர்க்கு ஆண்டு அறம் காட்டிய சொல் திரு
த்தா - பொய்யாகிய பிறவியை ஒழித்தவர்களாகிய சனகா
திகளுக்குக் (கைலைமலையிலே கல்லாலவிருகத்தி னடியிலே)
சகலதருமங்களையழுணர்த்திய சொற்றிருத்தமுடையவரே!
தமியேன் தலைக்கு சலசம் உன் திருவடியே - அடியேனுடை
ய சிரசிலணிதற்குரிய தாமரைமலராவன தேவரீருடைய திரு
வடிகளேயாம். எ - று.

சுந்திரன் சலத்தினிடத்தே பிரதிபலித்துக் காணப்படி
னும், அதில் சம்பந்தமில்லாதிருத்தல்போல; ஞானிகளும்
உடம்போடுகூடிற்பினும், அதிற்பற்றற்று உடையானிடத்
தே பற்றுடையரா யொழுகல்பற்றி, சலசந்திரன்போ லுட
ம்பிடைநின்றவர்தங்கருத்தா என்றார். சொல்லாலுணர்த்திய
அறங்களை யெல்லாம் குறிப்பாற் நிருத்தினமைபற்றி சின்று
த்தினையைச் சொற்றிருத்த மென்றார். அச்சின்றுத்திரைக்
குப் பொருளாவது “மும்மலம் வேறுபட்டொழிய மொய்த்து
யிர் அம்மலர்த்தாணிழலடங்கும்” என்பது. திருவடியே என்
னும் ஏகாரம் பிரிநிலை.

க 00

பழமலையந்தாதியுரை முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் திருவடிவாழ்க.

உ.

பிழை திருத்தம்.

பிழைகளைத் திருத்திக்கொண்டே படித்தல் நலம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
உச	கஉ	நன்றாய்	நன்றாய்
நஅ	சு	உமா தேவியினுடைய	உமா தேவியினுடைய
சஎ	உ	மடைந்ததை	மடந்தை
ந௦	டு	விண்ணுறுதல்	விண்ணுறுதல்
நுக	எ	அறிதற்	அறிதற்
ந௩	சசு	மன்மதனுவன்	மன்மதனுவன்
நுச	க௦	உகவகளை	உகவகளை

MAHAMAHOPADHYAYA
DR. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY

